

1918
100
2018
SPolečné století

Monitoring 28. 5. – 4. 6. 2018

Sokolský zpravodaj	4
2.6.2018 ČT sport	
Krajský Všesokolský slet v Hradci Králové oslavil 100. výročí vzniku Československa.....	4
4.6.2018 ČRo - hradeck.cz ~ str. 00 ~ Sport <i>Tomáš Lörincz</i>	
Traktory předvedou zajímavé kousky v Panenském Týnci	4
4.6.2018 e-lounsko.cz ~ str. 00 ~ Louny <i>Libor Želinský</i>	
V květnu 1945 provázela odsun Němců z Brna. O žádný pochod smrti nešlo, říká strážný	4
4.6.2018 irozhlaz.cz ~ str. 00 ~ Historie <i>Ivan Holas</i>	
Vyrazíte poprvé na atletický ovál? Poradíme vám, na co si dávat pozor	6
3.6.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy iDNES.cz / Běhání <i>Rungo.cz, Vít Kněžínek</i>	
O česko-slovenských tradicích	8
2.6.2018 Haló noviny ~ str. 04 ~ Z kultury <i>(the)</i>	
Sokolové po šesti letech opět slaví slet	10
1.6.2018 5plus2 ~ str. 03 ~ Kladensko a Rakovnicko <i>EVA HAVELKOVÁ</i>	
Sokolští trubači zkoušeli na střeše vinohradské Sokolovny	11
1.6.2018 ČRo - strednicechy.cz ~ str. 00 ~ / aktualne <i>Barbora Kvapilová</i>	
Generálka na sokolský slet.....	12
1.6.2018 Právo ~ str. 11 ~ severozápadní čechy <i>(ape)</i>	
Sokolí zastupují v Přerově armádu	13
1.6.2018 Nové Přerovsko ~ str. 14 ~ U nás doma <i>Miroslav Rozkošný</i>	
Sokolský slet oslaví sté výročí Československa.....	14
1.6.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 13 ~ Kraj Hradecký <i>(fre)</i>	
Zed', zábradlí, střecha, schody - pro jihlavské parkouristy není žádná překážka nepřekonatelná	14
1.6.2018 ČRo - vysocina.cz ~ str. 00 ~	

1918
100
2018
SPolečné století

Srdce k srdci.....	15
1.6.2018 AGE MANAGEMENT ~ str. 54 ~	
Sokolové se slétnou do Ostravy	16
31.5.2018 Právo ~ str. 14 ~ Severní Morava a Slezsko (plk)	
Třebíč hostila slet sokolů z Vysočiny	17
31.5.2018 Týdeník Vysočina ~ str. 30 ~ Sport (obi)	
Sokolský slet o víkendu	17
31.5.2018 Právo ~ str. 11 ~ Severovýchodní Čechy (lž)	
Poslední rok prezidenta Beneše.....	18
31.5.2018 Literární noviny ~ str. 70 ~ Příloha - České osmičky 1948 Jiří Kocian	
Všesokolský slet ovládne červencovou Prahu.....	21
31.5.2018 praha.eu	
Třebíč hostila krajský slet sokolů z Vysočiny.....	24
30.5.2018 Havlíčkobrodský týden ~ str. 21 ~ Sport JIŘÍ OBORNÝ	
Třebíč hostila slet sokolů z Vysočiny	23
30.5.2018 Jihlavský týden ~ str. 21 ~ Sport JIŘÍ OBORNÝ	
Sokolská sláva v Městečku Trnávce.....	24
30.5.2018 Týdeník Nové Svitavsko ~ str. 28 ~ Sport	
Českou republikou projíždí americký vojenský konvoj.....	24
30.5.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
Maminka hraje fotbal na mateřské dovolené	28
30.5.2018 Prachatický týden ~ str. 27 ~ Sport/Zajímavosti ELIŠKA JÁŠOVÁ	
Sokolové na Liberecku	29
29.5.2018 Týdeník Liberecko ~ str. 21 ~ Sport/ co dnes dělají	
Úpravy bazénu v Sokole začnou do léta	30
29.5.2018 Boleslavský týden ~ str. 02 ~ zpravodajství (pod)	

1918
100
2018
SPolečné století

K sokolovně přibylo i hřiště	31
29.5.2018 Týdeník okresu Nový Jičín ~ str. 03 ~ Z Novojičínka <i>IVAN PAVELEK</i>	
Nemocné lípy museli pokácet. Vysadí nové	32
29.5.2018 Brněnský týden ~ str. 07 ~ Z brněnských čtvrtí <i>(ati)</i>	
Polku v americkém Texasu tančili pardubičtí konzervatoristé	32
29.5.2018 Právo ~ str. 09 ~ Severovýchodní Čechy <i>Zdeněk Seiner</i>	
Do Děčína se sjedou Sokolové z celého kraje	33
28.5.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Po šesti letech se do Děčína opět sjedou Sokolové z celého kraje	33
28.5.2018 edecinsko.cz ~ str. 00 ~ Děčín <i>Kuba Zápotocký</i>	
Na slet přijelo osm stovek cvičenců	34
28.5.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 15 ~ Vysočina <i>(rl)</i>	
Mnohdy je sounáležitost k našemu státu silnější u našich krajanů v zahraničí než u nás samotných, řekl Netolický	34
28.5.2018 krajskelisty.cz ~ str. 00 ~ Pardubický kraj <i>Štěpán Cháb</i>	
Zákulisní dobrodružství aneb Co divák netuší	35
28.5.2018 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~ <i>Zuzana Zajícová</i>	
60 VÝLETŮ ZA STÁTNOSTÍ	37
28.5.2018 REFLEX SPECIÁL ~ str. 68 ~ Zastavení šesté <i>ANDREJ HALADA, ZDENĚK VACEK A DAN HRUBÝ</i>	
V Čejkovicích začali opravovat zřícenou střechu Masarykova domku. Muzeum je pro turisty uzavřené. 41	
28.5.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Regiony <i>spickovap</i>	

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Plné znění zpráv

Sokolský zpravodaj

2.6. 2018 CT sport

Aktuální novinky ze sokolského hnutí a informace o přípravách na XVI. všesokolský slet.

Reportáž tentokrát zavedla diváky na oblastní slet v Brandýse nad Labem a do Prostějova na sletovou soutěž Zdeňka Ludvíka, kde se zápasilo v judu.

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/12090743332-sokolsky-zpravodaj/>

Krajský Všesokolský slet v Hradci Králové oslavil 100. výročí vzniku Československa

4.6.2018 ČRo - hradec.cz str. 00 Sport

Tomáš Lörincz

Sokolové z Královéhradeckého kraje absolvovali generálku na 16. Všesokolský slet. Akce za účasti bezmála dvou tisícovek cvičenců a dalších stovek lidí na tribunách se nesla stejně jako další sokolská cvičení v duchu oslav 100. výročí vzniku samostatného Československa. Za měsíc zamíří **sokolové** do Prahy, která po šesti letech přivítá celostátní Všesokolský slet.

Traktory předvedou zajímavé kousky v Panenském Týnci

4.6.2018 e-lounsko.cz str. 00 Louny

Libor Želinský

Závodníci se svými stroji se mohou předvést v několika kategoriích, například traktory domácí výroby, traktory tovární výroby, frézy všeho druhu. Zajímavou disciplínou bude také couvání s vlekem do garáže. Závodit se bude i v dětské kategorii.

"Připraveno bude i občerstvení a další bohatý program pro malé i velké návštěvníky. Přijďte se podívat, rádi všechny přivítáme!" uvedl za tým pořadatelů Jaroslav Korous. Setkání pořádá **Sokol** Panenský Týnec s podporou obecního úřadu a dalších sponzorů.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

V květnu 1945 provázel odsun Němců z Brna. O žádný pochod smrti nešlo, říká strážný

4.6.2018 irozhlas.cz str. 00 Historie

Ivan Holas

Radovan Poděl je jedním z mála žijících pamětníků odsunu Němců z Brna koncem května 1945. Zažil jej „z druhé strany“ - jako jeden ze strážných. Jeho vzpomínky se přitom značně liší od oficiálně uváděných historických faktů – více než 10 let tvrdí, že během cesty nebyli nechtění obyvatelé města střílení ani týráni, aspoň on prý nic takového neviděl. Je přesvědčen, že podmínky „pochodu smrti“ zveličují potomci odsunutých Němců kvůli odškodnění.

Když byl zřízen „Protektorat Böhmen und Mähren“, bylo Radovanu Podělovi 12 let. S negativním názorem svého okolí na Němce se ovšem setkával už mnohem dřív – v Brně byla nejen silná, ale především velmi agilní německá menšina a ostré spory a bitky se ve městě odehrávaly už desítky let.

„Podle mě byli v celém protektorátu nejhorší brněnští a jihlavští Němci, horší než pražští, protože tady byly národní třenice odjakživa, vždyť tady máte toho mrtvého Pavlíka (dělník Fr. Pavlík byl v r. 1905 smrtelně zraněn četnickým bodákem při demonstraci za zřízení české univerzity v Brně, pozn. autora), tady se vraždilo mezi Čechy a Němci. Za první republiky jsem vídával demonstrace, tenkrát se Němci shromažďovali na Běhounské a Češi sto metrů odtud na České, a když se pak potkali ti demonstranti, tak se mlátili mezi sebou,“ vzpomíná Poděl.

Mnohaleté rozpory během okupace eskalovaly na maximum. V Brně sídlila řídicí úřadovna gestapa pro celou Moravu, v Kounicových kolejích se pravidelně popravovalo. Zajatí odbojáři spolu se zcela nevinnými oběťmi teroru byli vězněni také v internačním táboře v místě dnešních sadů Národního odboje u Šelepovy ulice. Bylo tam hodně členů zrušeného **Sokola** zapojených do celostátní ilegální sokolské organizace Jindra. „Protože tatínek býval sokolským starostou, tak mě vždycky posílal s namazaným chlebem, který jsem při jízdě na kole házel vězňům přes táborový plot.“

Vlaky na Karlovarsko

V září 1944 se válka dotkla Poděla ještě výrazněji. Gymnazijní lavici musel se všemi spolužáky vyměnit za výcvik u Technische Nothilfe (Technických nouzových sborů), určených zejména pro vyprošťování osob zasypaných v krytech po bombardování. Ve funkci velitele pětičlenné záchranné skupiny zažil nejničivější bombardování Brna Američany v listopadu 1944, při kterém přišlo o život přes 500 civilistů, sám vyvázl jen zázrakem. Později byl nakrátko převelen do Ostravy, v závěru války se ovšem vrátil zpět do Brna a jeho skupina musela pomáhat při odchodu části Němců z města.

Kryt 10-Z z roku 1944. / Zdroj: Americký fond

Podle Podělových vzpomínek se pak jejich skupina vydala z Kotlářská ulice už 30. května v poledne směrem k rakouským hranicím, o žádném centrálním shromaždišti všech skupin na Mendlově náměstí nic neví. Přes ně ale mohly jít některé skupiny z jiných částí města, protože právě tudy vedla trasa přes most na Vídeňskou ulici:

„Protože to projednávání u nás trvalo dost dlouho, tak jsme šli jako poslední a já jako řadová stráž skoro na konci. Rozhodně jsem po cestě nepřekračoval ani neviděl žádné mrtvoly, první den jsme ušli asi patnáct kilometrů do Rajhradu, tam se vyspali na posečené louce a ráno jsme pokračovali skoro celý den

dalších 15 kilometrů až do Pohořelic. Měli jsme každý pušku a několik nábojů, ale co vím, tak se střílelo jen do vzduchu, když se ráno Němci nechtěli zvednout.“

Relativní klid

Úřady v Pohořelicích ale pro odsunuté Němce neměly žádné ubytování, nakonec jim vykázaly prostor vedle tábora pro zajaté německé vojáky. Civilisté měli hned 1. června pokračovat k rakouským hranicím, kvůli únavě ale prakticky všichni odmítli jít dál. Zatímco historici dokládají další násilný pěší pochod a další mrtvé, podle Poděla nakonec poskytla Rudá armáda asi 15 nákladních aut a těmi postupně převáželi brněnské Němce do Rakouska. Tamní pohraniční orgány je sice zpočátku odmítaly vpustit, musely se ale podvolit sovětské okupační správě.

Radovan Poděl byl u toho. Tvrdí, že vše probíhalo v relativním klidu: „Uznávám, že byli hodně unaveni, mnozí taky po cestě do Pohořelic odhodili svá zavazadla s nejcennějším majetkem, protože už je nemohli unést. Ale to samé předtím udělali Židům. A v transportu nebyli jen ženy a děti, ale i dost mužů, příslušníků Volksturmu, kteří po příchodu Rusů do Brna zahodili zbraně a utekli k rodinám.“

Část Němců však odmítla Pohořelice opustit, možná proto, že se při návratu aut pro další skupinu dozvěděli o problémech na rakouské straně. Automobilní transport večer skončil, o zbylé Němce už se strážní z Brna nezajímali a odjeli s Rusy domů. Později se velká část Němců v Pohořelicích nakazila od zajatců skrvnitým tyfem a zemřela. Radovan Poděl ale rozhodně odmítá, že šlo o „pochod smrti“:

„Já tvrdím, že zemřeli jen na tyfus ti, kteří nechtěli pokračovat do Rakouska. I počty odsunutých Němců jsou přehnané, říká se dnes, že jich bylo 30 tisíc, podle toho, co jsem viděl já, tak sotva polovina, kde by se jich v Brně v tu dobu tolik vzalo. To vše dnes německá strana zveličuje kvůli odškodnění. A jejich urychlený odsun byl nezbytný – leckde v Brně už si Češi s Němci v některých domech začali vyřizovat účty, i Národní výbor ve zdůvodnění odsunu uváděl, že se tím vyřeší otázka ojedinělých případů lynčování.“

Vyrážíte poprvé na atletický ovál? Poradíme vám, na co si dávat pozor

3.6.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy iDNES.cz / Běhání

Rungo.cz, Vít Kněžínek

Jak měřit vzdálenost, jak počítat tempa i jaké boty obout. Přinášíme tipy a triky pro běžce, které čeká premiéra na atletickém oválu.

Atletická dráha je nerozlučný přítel všech běžců, kteří chtějí zapracovat na své rychlosti. Málokde v běžném provozu totiž naleznete dostatečně dlouhý rovný úsek bez provozu, kde budete moci nerušeně běhat rychlé úseky. Problém bývá i s měřením vzdálenosti, protože při krátkých rychlých úsecích se nedá spoléhat na GPS a na scénu se vracejí staré dobré stopky. Na následujících řádcích přinášíme několik rad a doporučení pro ty, kdo se chystají na dráhu vůbec poprvé. Délka dráhy

Většina atletických oválů má standardní rozměr 400 metrů. Dráhy u základních škol nebo tam, kde není dostatek prostoru, se ale mohou svou vzdáleností lišit. Často se můžete setkat ještě s krátkým dvěstěmetrovým oválem, ale existují i ovály o vzdálenosti „tolik, kolik se nám sem vešlo“. Například u brněnského **Sokolu** je dráha o délce 290 metrů. Při první návštěvě se tak vždy raději zeptejte správce areálu na přesné rozměry, abyste následně nebyli nepříjemně překvapeni nečekanou vzdáleností nebo tempem tréninku.

Nezapomínejte také na to, že délka oválu se měří vždy ve vnitřní dráze. Budete-li běhat v některé z vnějších drah, pak si s každým okruhem naběhnete pěknou řádku metrů navíc. Pro představu, jak velký rozdíl vnější dráha udělá, se stačí podívat na start závodu na 400 metrů: běžec ve vnější dráze startuje téměř v polovině první zatáčky.

Rozvržení standardní dráhy je jednoduché. Rovinky mají sto metrů a stejnou vzdálenost budete překonávat i v zatáčkách. Vše je tedy symetrické, takže ani třístovky, pětistovky nebo šestistovky nebudou z hlediska orientace představovat žádný problém. Jediná komplikace tak spočívá v dlouhých více kilometrových úsecích, u kterých nesmíte zapomenout počítat odběhnuté okruhy. Přesnost měření GPS

Proč dnes vůbec řešit délku dráhy, když prakticky každý má na ruce sporttester s GPS? Důvod je jednoduchý. Na takto malém prostoru a s tolika zatáčkami je vám GPS k ničemu. Signál může přeskakovat a výsledný záznam nikdy nebude dostatečně přesný. Už po několika okruzích se začne GPS záznam s realitou výrazně rozcházet a na relativně krátkém pět kilometrů dlouhém běhu není problém nabrat „navíc“ i několik stovek metrů.

Mnohem lepší než spoléhat na nepřesný záznam je používat obyčejné stopky společně s tabulkou pro přepočet tempa. V okamžiku, kdy budete vědět, že se jeden okruh na čtyřistametrovém oválu uběhnutý za dvě minuty rovná pěti minutám na kilometr, je snadné držet požadované tempo. To samé samozřejmě platí i pro ostatní rychlosti. Na všech oválech jsou navíc vyznačené mety po sto metrech, takže si můžete v polovině okruhu pravidelně ověřovat, zda jste se neodchýlili od požadovaného tempa.

Drtivá většina oválů má dnes příjemný umělý povrch. Nejčastěji se setkáte s různobarevným tartanem, který je měkčí a pohodlnější, a na vysoce kvalitních stadionech je dokonce mondo, tedy stejný povrch, po kterém se prohání ti nejrychlejší atleti planety. Ve srovnání s tartanem je mondo mnohem tvrdší a lehce pruží, takže se nelekejte, když vás po prvním tréninku budou nezvykle bolet nohy.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Nejhorší možnou variantu představují ovály s hliněným nebo škvárovým povrchem, ale jestli nemáte po ruce jinou možnost, pak i takovýto ovál svůj účel splní. Běžecské boty

Na trénink na dráze si s sebou vezměte obyčejné silniční boty. Speciální modely na dráhu se nevyrábí a atletické tretry jsou důležité především pro výkonnostní atlety. U rekreačního běžce by taková tretra napáchala více škody než užitku, takže se nemusíte bát, že byste s dráhařskými tréninky museli rozšiřovat svůj botník o další pár.

Máte-li možnost, pak na dráhu berte ty nejlhčí závodní boty, které vlastníte. Obvyklý trénink na oválu je totiž poměrně rychlý, krátký a navíc rozdělený krátkými pauzami. Závodní bota proto bude optimální z hlediska rychlosti a dynamiky a navíc má těsnější a lehce stahující svršek, což oceníte zejména při běhu do zatáčky, tedy v polovině času, který tréninkem strávíte.

O česko-slovenských tradicích

2.6.2018 Haló noviny str. 04 Z kultury
(the)

Století od vzniku Československa neopomínají ani letošní ročník festivalu Pražské jaro

Letošní sté výročí zrodu samostatného československého státu je připomínáno v nejrůznějších podobách. Události reflektují také hudební festivaly, zejména Pražské jaro (PJ) a blízkí se Smetanova Litomyšl (SL).

Obě události vznikly v poválečné epoše jako ohlas dobové společenské euforie i ve snaze povznést naši hudbu do rozmanitějších mezinárodních souvislostí. »Festivalovým programem Pražského jara se vine dramaturgická linka, v rámci níž jsou letos uváděny skladby napsané československými autory mezi léty 1918 a 2018. Je zajímavé si všimnout, jak se specifické dějinné okolnosti odrážejí v hudbě,« konstatuje dlouholetý ředitel PJ Roman Bělor. »Hudebním svědectvím o první Československé republice je zejména dvojice skladeb letošního závěrečného koncertu PJ, který se uskuteční zítra. Zazní Sinfonietta od Leoše Janáčka a také kantáta Žalm zeme podkarpatskej od Eugena Suchoně. Oba tvůrci jsou totiž výraznými osobnostmi moderní české i slovenské národní hudby.«

Janáček

Reprezentativně pojatou Sinfoniettu její autor Leoš Janáček (1854-1928) považoval za reminiscenci na zážitky z první světové války, současně chtěl také vyjádřit pocity při vyhlášení samostatného Československa. »Skladba poprvé zazněla roku 1926 v rámci Všesokolského sletu. Právě **Česká obec sokolská**, založená roku 1862, usilovala o fyzický i morální růst českého národa.

Svým působením nemalou měrou přispěla k formulování principů české národní identity,« poznamenává tiskový mluvčí PJ Pavel Trojan jr. »K sokolské obci se hlásil rovněž Tomáš Garrigue Masaryk a sdružení sehrálo zásadní roli při vyhlášení republiky. Skladba byla původně opatřena programními podtituly,

od nich však skladatel později upustil. Je tak abstraktnějším svědectvím, jak se první dekáda naší republiky zrcadlila v hudbě.«

Suchoň

O víc než půlstoletí mladší národní umělec Eugen Suchoň (1908-1993) měl k české kultuře – samozřejmě především hudební – neobyčejně blízko. Jako někdejší slovenský student u vynikajícího skladatele a pedagoga, národního umělce Vítězslava Nováka (1870 až 1949), jehož si až do posledních dnů svého života neobyčejně vážil a ctil jej, mladý Suchoň v Praze našel mnoho svých osobních přátel. Při našich opakovaných bratislavských setkáváních vždy nechával pozdravovat zejména svého všestranně vzdělaného vrstevníka dr. Václava Holzkněcha (1904-1988), rovněž skladatele Václava Dobiáše (1909-1978) a mnohé jiné osobnosti. »V Praze som si dobre uvedomoval, ak hudba ľudí neformálne zblízuje,« opakovaně mi připomínal stárnoucí pan profesor Suchoň.

Jeho význam a přínos je ve slovenské kultuře srovnáván s ojedinělostí a dosahem odkazu Bedřicha Smetany (1824-1884) v rámci české národní hudby. Zatímco tvorba Suchoňova slovenského vrstevníka Jána Cikkeru (1911-1989) se rychle prosazovala spíše ve světě, zejména v oblasti operní, naopak Suchoňovy opery Krútňava a Svätopluk lze významově považovat za reprezentativně fundamentální pendant (post)smetanovského typu, samozřejmě již v modernějším pojetí.

Tematickou výpovědí možno Janáčkovu Sinfoniettu srovnávat i se Suchoňovým oslavným Žalmem zeme podkarpatskej.

V případě tohoto vokálně-instrumentálního hymnického díla je obsahová rovina jasně definovaná již složkou textovou. Kompozici Suchoň vytvořil na stejnojmennou báseň Jaroslava Zatloukala, českého básníka, který během svého pobytu na Slovensku značnou pozornost ve své tvorbě věnoval právě Podkarpatské Rusi. Dílo má jasnou obsahovou náplň: »V poměrně komplikovaných metaforách je vyobrazena ‚zem krásná, bez úsměvu‘,« poukazuje mluvčí PJ Trojan.

»Suchoňova hudba tento baladický tón umocňuje.

Silně tu však zaznívá i motiv naděje upínající se k budoucnosti. Ovšem Suchoň svůj Žalm komponoval ve zcela odlišné atmosféře, než kdysi Janáček Sinfoniettu. Rok 1937 byl totiž pln znepokojujících událostí, které v myslích mnohých předznamenávaly další válečný konflikt. V tomto kontextu lze působivost Suchoňova díla vnímat v širokých, často protikladných souvislostech. Plně koresponduje s kontrastností či rozporuplností ‚osmičkových‘ výročí, kam ostatně rokem svého prvního uvedení kompozice spadá: premiéra se uskutečnila roku 1938.«

Přednosti i stíny

Společně s PJ se osobitou programovou náplní každoročně vyznačuje také Národní festival Smetanova Litomyšl i další projekty na území ČR, například ostravský Janáčkův máj. Svému hlavnímu poslání dlouhodobě nezůstávají nic dlužny také festivaly v Brně, Hukvaldech, Kutné Hoře, Příbrami, Znojmě či jinde. Podnětné dramaturgické objevy však posluchač naopak marně hledá třeba v rámci programově strnulé – málo nápadité a až podbízivě líbivé – programové linie letního českokrumlovského Mezinárodního hudebního festivalu (MHF). Přestože jeho počátky před více než čtvrtstoletím byly velmi slibné, nynější průběh je víc než diskutabilní. V posledních letech totiž v jeho programu evidentně chybí prvky obdobného hledačství a objevování. Pořadatelé českokrumlovského letního MHF dbají totiž spíše

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

o pořádání až neuvěřitelně opulentních utajovaných rautů a obdobně orientovaných – veřejnosti ovšem uzavřených – akcí. Jsou určeny pouze pro elitářsky striktně vymezenou »vybranou« společnost. Tvoří ji momentální (tedy střídající se) političtí prominenti, snobové a boháči všeho druhu. Také odborně příslušní specializovaní recenzenti a novináři jsou pro akreditace na koncerty MHF vybíráni podle netušeného klíče: dokonce ti, kteří českokrumlovské prázdninové hudební akci dlouhodobě prospívali, jsou nyní ze spřízněného společenství zcela vyloučeni – z důvodů ovšem zcela neznámých. Ministerstvo kultury (i další státní instituce!) by jistě mělo k těmto i dalším – leckdy vsutku problémovým – aspektům českokrumlovského prázdninového MHF ve svých grantových podporách nezávisle objektivně, důsledně a častěji přihlížet – určitě víc, než je tomu dosud.

Sokolové po šesti letech opět slaví slet

1.6.2018 5plus2 str. 03 Kladensko a Rakovnicko
EVA HAVELKOVÁ

Přes dvě stovky **sokolů** v Kladně v předpremiéře nadcházejícího všesokolského sletu předvedlo letošní skladby.

KLADNO Artistické prvky, obruče, kladiny a stuhy, Pomáda, Smetanova Vltava i písně Karla Hašlera, ale i skupin Kabát, Mandrage nebo Čechomor. Na 250 cvičenců Sokolské župy Budečské a hostujících žup o uplynulém víkendu v kladenské sportovní hale pohybem oslavilo 18. župní slet. V Kladně letos sletové skladby zacvičili od dvouletých dětí po 90letého člena tzv. Staré gardy. Její cvičenci ve své skladbě s názvem Princezna republika vzdali hold letos stoleté Československé republice.

Sokolové po šesti letech opět slaví slet

Tradice všesokolských sletů, které jsou sokolským svátkem, vznikla prvním sletem v roce 1882. Od té doby se slety konají vždy jednou za šest let.

Sokolská župa Budečská slaví začátkem června 121 let od svého vzniku v roce 1897. Je pojmenována po starodávném kulturním středisku regionu, Budči. Za dobu její existence jí prošlo 143 jednot. Dnes má župa 23 jednot se třemi tisíci a čtyřmi sty členy, z toho více než polovinu dětí a mládeže, kteří se věnují 15 druhům sportů.

Foto popis| Letošní sletové skladby mají energii, nápaditost i ladnost. **Sokolové** budečské župy je také předvedou 5. a 6. července na celonárodním 16. všesokolském sletu na stadionu v pražském Edenu.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Sokolští trubači zkoušeli na střeše vinohradské Sokolovny

1.6.2018 ČRo - srednicechy.cz str. 00 / aktualne

Barbora Kvapilová

Ze třetího patra vinohradské sokolovny je slyšet slavnostní fanfára. Podobnou melodií zahajoval tehdy třináctiletý Vratislav Richter slet v roce 1948. Vsesokolský slet se tehdy uskutečnil až po únorovém puči komunistů a na dlouhou dobu byl poslední. **Sokolové** během průvodů demonstrovali proti režimu.

Fotografie Vratislava Richtera se zdviženou trubkou dodnes připomíná okamžik, kdy fanfárou z náčelnického můstku zahajoval XI. Vsesokolský slet. „Této trubce se říkalo fanfárka. Používala se při slavnostních příležitostech. Nemá žádné klapky, takže na to nejde hrát všechno jako na klasickou trubku,“ popisuje svůj nástroj Vratislav Richter. Nadšeným **sokolem** je dodnes i jeho bratr Vladimír. Do **sokola** je přivedla jejich maminka, která pomáhala brigádnicky stavět dnešní sokolovnu na Královských Vinohradech. „Sokolští trubači oblékali režné kalhoty, červenou košili, a protože při slavnostní příležitosti byl na té fanfárce prapor – buďto **Sokol** Vinohrady nebo **Česká obec sokolská** – tak měli také bílé praporečnické rukavice,“ listuje historickými fotografiemi Vladimír Richter. Trubačský sbor **Sokola** Královské Vinohrady se před sletem v roce 1948 rozrostl na více než dvacítku členů. Po sletu ale přišly politické prověrky a nespolehliví **sokolové** byli vyhozeni. „Trubači z Vinohrad, později to byli trubači **České obce sokolské**, existovali zhruba do roku 1950,“ říká Vladimír Richter. „Nástupci nejsou a nejsou ani nástroje. Dnes se fanfárová trubka prakticky neprodává,“ říká Vratislav Richter, který se stal profesionálním hudebníkem a hraje na housle. Na trubku ale naposledy troubil na vojně. Bratři Richterovi teď doufají, že se jim podaří najít ještě další trubače z bývalého sboru. Rádi by totiž uspořádali setkání po 70 letech.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Generálka na sokolský slet

1.6.2018 Právo str. 11 severozápadní čechy
(ape)

Generálka na slet **sokolů** se uskuteční tuto sobotu 2. června v děčínské basketbalové hale v Maroldově ulici. Ještě před začátkem sletu se lidé mohou těšit na tematický sokolský průvod městem.

Krajského sletu, který se v Děčíně koná opět po šesti letech, se má zúčastnit na devět stovek cvičenců z celého regionu, zastoupeny budou všechny generace, od dětí až po seniory. Pro některé se bude jednat o úplně první vystoupení na veřejnosti. Skladby nacvičují už i tříleté děti.

„Diváci se během krajského sletu budou moci přesvědčit, jak jednotlivé skladby, které budou provedeny 5. a 6. července na stadionu v pražském Edenu, nacvičili jejich sousedé **sokolové**. Každý slet bude trochu jiný, chtěli jsme nechat regionům co nejvíce prostoru pro realizaci jejich představ. I v menším měřítku půjde určitě o atraktivní podívanou,“ říká starostka **České obce sokolské** Hana Moučková.

XVI. všesokolským sletem se **sokolové** připojují k oslavám 100 let od založení republiky.

Generálka na sokolský slet

Generálka na slet sokolů se uskuteční tuto sobotu 2. června v děčínské basketbalové hale v Maroldově ulici. Ještě před začátkem sletu se lidé mohou těšit na tematický sokolský průvod městem.

Krajského sletu, který se v Děčíně koná opět po šesti letech, se má zúčastnit na devět stovek cvičenců z celého regionu, zastoupeny budou všechny generace, od dětí až po seniory. Pro některé se bude jednat o úplně první vystoupení na veřejnosti. Skladby nacvičují už i tříleté děti.

„Diváci se během krajského sletu budou moci přesvědčit, jak jednotlivé skladby, které budou provedeny 5. a 6. července na stadionu v pražském Edenu, nacvičili jejich sousedé sokolové. Každý slet bude trochu jiný, chtěli jsme nechat regionům co nejvíce prostoru pro realizaci jejich představ. I v menším měřítku půjde určitě o atraktivní podívanou.“ říká starostka České obce sokolské Hana Moučková. XVI. všesokolským sletem se sokolové připojují k oslavám 100 let od založení republiky. (ape)

Sokoli zastupují v Přerově armádu

1.6.2018 Nové Přerovsko str. 14 U nás doma
Miroslav Rozkošný

Přerov, dřív se dvěma významnými vojenskými kasárnami, dnes nemá žádné. Pro město to znamená také problém při pietních akcích a oslavách státních svátků – chybí vojáci, kteří by stáli čestnou stráž. Vedení města se snažilo pro tento čestný úkol profesionální vojáky získat jinde, ale nedaří se. Velení armády odpovědělo primátorovi města Vladimíru Puchalskému na jeho žádost následující odpověď: „Jednotky Armády ČR jsou plně vytíženy plněním operačních úkolů – a proto nebude možné v roce 2018 zajistit v Přerově žádnou pietní akci...“.

Namísto vojáků proto už vloni nastoupili členové **Sokola**, kteří se letos 8. května při oslavě Dne vítězství zapojili ještě víc než vloni. Starosta Tělocvičné jednoty **Sokol** Přerov Vladimír Tabery (na snímku s praporem), dřív každoročně v sokolském kroji, se tentokrát rozhodl posílit armádu, oblékl vojenský stejnokroj a v hodnosti nadporučíka aktivních záloh si vzal na povel svoji malou jednotku neprofesionálních vojáků u pomníku letců, na městském hřbitově i u pomníku Rudoarmějce před školou na Želatovské ulici. Také ses. Zdenka Koluchová, letos vyznamenaná bronzovým odznakem **České obce sokolské**, doplnila na požádání v sokolském kroji muže ze Svazu letců při kladení květin.

Česká obec sokolská už před několika lety navázala spolupráci s Hradní stráží v Praze na Hradčanech a pod vedením tamních profesionálních vojáků provádí výcvik svých členů. Nejedná se však o výcvik

Sokoli zastupují v Přerově armádu

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

k boji, kterého se sokolské jednoty zúčastňovaly například před sto lety při ochraně nově vzniklé Československé republiky, ale o pořadový výcvik k pietním akcím a slavnostním příležitostem. Tento výcvik absolvovalo už i několik členů **Sokola** z Přerovska a Olomoucka.

Sokolský slet oslaví sté výročí Československa

1.6.2018 Mladá fronta DNES str. 13 Kraj Hradecký

(fre)

HRADEC KRÁLOVÉ Bezmála dva tisíce cvičenců se představí v neděli na královéhradeckém stadionu **Sokola** na Eliščině nábřeží. Krajský sokolský slet začíná ve 13.30 hodin a nabídne jedenáct choreografií pro všechny věkové kategorie.

Víkendový slet je největší sokolskou akcí ke 100. výročí vzniku Československa v Královéhradeckém kraji. Cvičit budou nejen **sokolové** z kraje, ale doplní je cvičenci z okolních regionů.

Vrcholem letošní sokolské sezony bude na začátku června XVI. všesokolský slet v Praze, kde bude ve vršovické Eden aréně cvičit téměř 13 tisíc lidí.

V Hradci Králové vystoupí cvičenci všech věkových kategorií - od rodičů s nejmenšími dětmi, kteří zacvičí skladbu Méďové, až po nejstarší **sokoly** s choreografií Princezna republika. Sokolské oslavy výročí republiky v Hradci Králové doplní i společná československá skladba s příznačným názvem Spolu.

Sokol v Královéhradeckém kraji sdružuje 85 tělocvičných jednot s přibližně 12 tisíci členů.

Sokolský slet oslaví sté výročí Československa

HRADEC KRÁLOVÉ Bezmála dva tisíce cvičenců se představí v neděli na královéhradeckém stadionu Sokola na Eliščině nábřeží. Krajský sokolský slet začíná ve 13.30 hodin a nabídne jedenáct choreografií pro všechny věkové kategorie.

Víkendový slet je největší sokolskou akcí ke 100. výročí vzniku Československa v Královéhradeckém kraji. Cvičit budou nejen sokolové z kraje, ale doplní je cvičenci z okolních regionů.

Vrcholem letošní sokolské sezony bude na začátku června XVI. všesokolský slet v Praze, kde bude ve vršovické Eden aréně cvičit téměř 13 tisíc lidí.

V Hradci Králové vystoupí cvičenci všech věkových kategorií - od rodičů s nejmenšími dětmi, kteří zacvičí skladbu Méďové, až po nejstarší sokoly s choreografií Princezna republika. Sokolské oslavy výročí republiky v Hradci Králové doplní i společná československá skladba s příznačným názvem Spolu.

Sokol v Královéhradeckém kraji sdružuje 85 tělocvičných jednot s přibližně 12 tisíci členů.

Zed', zábradlí, střecha, schody - pro jihlavské parkouristy není žádná překážka nepřekonatelná

1.6.2018 ČRo - vysocina.cz str. 00

V tělocvičně jihlavského **sokola** se několikrát týdně přeskakují překážky tím nejdivočejším způsobem. Sportovní disciplína zvaná parkour vznikla před lety ve Francii a svou oblibu si našla i mezi mladými lidmi u nás: „Zakladatel parkouru je David Belle, který jej kdysi definoval jako pohyb, který překonává překážku z jedné stany, na druhou vlastním stylem,“ vysvětluje trenér Antonín Musil.

„Později se k tomu začaly přidávat akrobacie jako v gymnastice. Jeho táta byl hasič, a David měl díky němu chuť taky přeskakovat ze střechy na střechu, lézt na stěny, aby před sebou neměl žádnou zábranu, a za čas ho to tak chytlo, že to začal propagovat,“ vypráví dále.

Skupina nejzkušenějších parkouristů skáče salta na koberci i na žíněnkách, leze na bradla a skáče, s rozběhem překonává vysoké překážky. „Nechceme se někde venku rozbít o beton, tak to musíme nejdřív pořádně natrénovat v tělocvičně. Až se budeme cítit bezpečně, tak s těmi skoky půjdeme ven,“ říká dále trenér. Na tréninku je vždy potřeba se nejdříve pořádně rozcvičit, aby byly protažené a prohřáté svaly, připravené na skoky. Během tréninku je důležité i posilování, je potřeba se pořádně zpevňovat.

Netušili jsme, že o parkour bude takový zájem

Do jihlavské sokolovny se parkour dostal oklikou. Antonín Musil s bývalým kolegou nejdříve netušili, že by o tuto disciplínu byl takový zájem. „Zčásti jsme to vyučovali v rámci gymnastiky, protože nás bylo pár, a jak jsme se začali rozvíjet, tak jsme si ukousli kus hodin pro samotný parkour,“ usmívá se.

Sokol Jihlava poskytuje asi osmi desítkám mladých parkouristů perfektní zázemí, chválí Antonín Musil: „Spolupráce se **Sokolem** je výborná, dal nám k dispozici veškeré překážky, dokoupil všechno, co jsme potřebovali, dovezli velké parkourové dřevěné překážky, velké matrace, takzvané duchny, vyšli nám vstříct se vším všudy.“

Nepřeceňovat síly!

Parkouristy nejčastěji uvidíme při venkovních akcích a podílejí se i na natáčení klipů nebo filmů. Dopady a doskoky musí být měkké a to chce cvik a podle trenéra i zdravý odhad vlastních schopností: „Pokud to člověk zvládá a nepřeceňuje svoje síly, tak to nebezpečné není. Když se stane nějaký úraz, tak je to většinou vymknutý kotník nebo natažený vaz v kolenu. Sám jsem měl vymknutý kotník. Nemělo by se potom tři měsíce skákat, ale u nás je to těžké vydržet,“ směje se Antonín Musil.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Srdce k srdci

1.6.2018 AGE MANAGEMENT str. 54

Česká škola Václava Havla v Dallasu, USA 13 dětí pod vedením paní Niny Marcussen zvláštní ocenění za šíření myšlenky projektu Srdce s láskou darované v zahraničí

Česká škola Václava Havla existuje v Dallasu už šest let. Rodiče a děti se tu scházejí jednou do týdne na lekcích českého jazyka a především na společně pořádaných akcích. Máme velké štěstí, že nám v Dallasu poskytuje střechu nad hlavou historický **Sokol** Žižka Dallas. Náš projekt se točí kolem příběhu Pižďuchové, který napsal pan prezident Václav Havel. Společné čtení a povídání nás přivedlo k pižďuchům, které potkáváme ve škole a v životě. Povídali jsme si, co dělá pižďucha pižďuchem a jak obměkčit srdce pižďuší. Samozřejmě se řeč svedla i na život Václava Havla, na jeho trampoty s pižďuchy. A výsledek naší práce vidíte. Děkujeme za inspiraci!

Za Českou školu Václava Havla Studenti: Martina Kovarik, Karina Morris, Kate Morris, Míša Murphy, Tomášek Murphy, Diyaa Shah, Dev Shah, Elishka Linhart, Sara Steib, Jakub Steib, Zoe Konrad, Jůlinka Holubová, Adinka Holubová Pedagogické vedení: Nina Marcussen a Karolina Blaha-Black

Fotografie Václava Havla, které jsou součástí našeho projektu, jsme použili s laskavým svolením fotografa Tomkiho Němce, autora knihy Václav Havel, www.knihahavel.cz

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Sokolové se slétnou do Ostravy

31.5.2018 Právo str. 14 Severní Morava a Slezsko
(plk)

Už tuto sobotu a neděli zažije Ostrava ochutnávku XVI. všesokolském sletu v Praze.

V moravskoslezské metropoli se totiž uskuteční krajský sokolský slet. Krajského sletu v Ostravě se zúčastní přes tisíc cvičenců. Slavnostně odstartuje v sobotu ve 14 hodin průvodem od Čapkovy sokolovny po Sokolské třídě na Masarykovo náměstí. Tam se uskuteční prezentace sportovní činnosti kombinovaná s kulturními vystoupeními a koncertem skupin Sousedí, The now a Petra Bendeho s kapelou. V neděli od 14 hodin mohou zájemci zhlédnout v Čapkově sokolovně 11 hromadných skladeb.

Sokolové se slétnou do Ostravy

Už tuto sobotu a neděli zažije Ostrava ochutnávku XVI. všesokolském sletu v Praze. V moravskoslezské metropoli se totiž uskuteční krajský sokolský slet. Krajského sletu v Ostravě se zúčastní přes tisíc cvičenců. Slavnostně odstartuje v sobotu ve 14 hodin průvodem od Čapkovy sokolovny po Sokolské třídě na Masarykovo náměstí. Tam se uskuteční prezentace sportovní činnosti kombinovaná s kulturními vystoupeními a koncertem skupin Sousedí, The now a Petra Bendeho s kapelou. V neděli od 14 hodin mohou zájemci zhlédnout v Čapkově sokolovně 11 hromadných skladeb. (plk)

Třebíč hostila slet sokolů z Vysočiny

31.5.2018 Týdeník Vysočina str. 30 Sport
(obi)

Třebíč – Tam to žilo. Za účasti více než osmi stovek cvičenců se v Třebíči konal šestnáctý ročník Všesokolského sletu. Na Sokolský stadion se tak sjeli cvičenci z celé Vysočiny. Byť rekord 2 200 účastníků z roku 1947 překonán nebyl (a dlouho zřejmě nebude), považuje jednatelka **Sokola** Třebíč Jolana Vávrová slet za vydařený.

„K překonání rekordu chybělo hodně. O to se ani nesnažíme, v současné době nemáme šanci. Jen v Praze cvičilo roku 2012 na Všesokolském sletu cca 10 500 cvičenců z celé republiky,“ podotýká organizátorka a dodává: „Krásné počasí, velká účast i návštěvnost, žádný velký problém.“

Jednatelka třebíčského **Sokola** působí v organizaci téměř dvacet let. „Zpočátku jsem jako rodič navštěvovala cvičení se svou dcerou a později jsem byla zvolena do výboru **Sokola** Třebíč,“ zalovila v paměti.

A co všechno vlastně její funkce obnáší? „Spoustu práce, kterou všichni vykonáváme ve svém volném čase při zaměstnání. Pravidelně organizujeme pro veřejnost dětský karneval, závody na kolech, Čarodějnický večer, Velikonoční a Vánoční tvoření a plno dalších akcí v rámci **Sokola**,“ říká Vávrová.

Krajské a oblastní sjezdy jsou nyní na programu v celé České republice, v prvním červencovém týdnu se pak uskuteční defilé v Praze.

Třebíč hostila slet sokolů z Vysočiny

Třebíč – Tam to žilo. Za účasti více než osmi stovek cvičenců se v Třebíči konal šestnáctý ročník Všesokolského sletu. Na Sokolský stadion se tak sjeli cvičenci z celé Vysočiny. Byť rekord 2 200 účastníků z roku 1947 překonán nebyl (a dlouho zřejmě nebude), považuje jednatelka Sokola Třebíč Jolana Vávrová slet za vydařený.

„K překonání rekordu chybělo hodně. O to se ani nesnažíme, v současné době nemáme šanci. Jen v Praze cvičilo roku 2012 na Všesokolském sletu cca 10 500 cvičenců z celé republiky,“ podotýká organizátorka a dodává: „Krásné počasí, velká účast i návštěvnost, žádný velký problém.“

Jednatelka třebíčského Sokola působí v organizaci téměř dvacet let. „Zpočátku jsem jako rodič navštěvovala cvičení se svou dcerou a později jsem byla zvolena do výboru Sokola Třebíč,“ zalovila v paměti.

A co všechno vlastně její funkce obnáší? „Spoustu práce, kterou všichni vykonáváme ve svém volném čase při zaměstnání. Pravidelně organizujeme pro veřejnost dětský karneval, závody na kolech, Čarodějnický večer, Velikonoční a Vánoční tvoření a plno dalších akcí v rámci Sokola.“ říká Vávrová. Krajské a oblastní sjezdy jsou nyní na programu v celé České republice, v prvním červencovém týdnu se pak uskuteční defilé v Praze. (obi)

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Sokolský slet o víkendu

31.5.2018 Právo str. 11 Severovýchodní Čechy
(Iž)

HRADEC KRÁLOVÉ – Úctyhodný počet 1950 cvičenců v jedenácti skladbách vystoupí v neděli 3. června od 13.30 hodin na Krajském sokolském sletu na stadiónu **Sokola** v Hradci Králové na Eliščině nábřeží.

„Krajský slet bude jednou z posledních generálek před hlavním sletovým vystoupením, které nás čeká 5. a 6. července na XVI. všesokolském sletu v Praze,“ uvedla Marika Prockertová, starostka župy Orlické, která je hlavním pořadatelem krajského sletu.

Poslední rok prezidenta Beneše

31.5.2018 Literární noviny str. 70 Příloha - České osmičky 1948
Jiří Kocian

Druhý československý prezident dr. Edvard Beneš byl politikem, který byl nejméně dvakrát vystaven situaci, kdy rozhodoval o osudu státu, jehož byl spoluzakladatelem a tvůrcem. Zejména jeho rozhodnutí učiněná v září 1938 a v únoru 1948 jsou mnohými jeho odpůrci a kritiky odsuzována, a mnozí jej proto obviňují ze zodpovědnosti za tragický vývoj Československa. Jeho obhájci naopak prezidentova rozhodnutí vysvětlují jako nevyhnutelná v mezních a kritických situacích republiky. Jsou též ale hledány jejich příčiny zejména v chybné politické koncepci, v nesprávných předpovědích, v přílišných diplomatických kalkulacích, v přehnaném politickém taktizování a uhýbání, v osobních vlastnostech a také v prezidentově nemoci.

Do roku 1948 – do posledního roku svého života i politické dráhy – vstupoval prezident Beneš podle jeho nejbližšího okolí s optimismem. Netajil se přáním, že nadcházející rok bude úspěšný a klidný, i když v něm měly proběhnout parlamentní volby. Byl přesvědčen, že se podaří odstranit zásobovací problémy, že dojde k mezinárodnímu i vnitropolitickému uklidnění, že není obava z války a že bude schválena nová ústava. Avšak vývoj v zemi již od prvních dnů roku 1948 směřoval jinam, domácí politické napětí nepolevovalo, naopak se stupňovalo a mířilo k vážné krizi.

Únorové rozhodnutí

Kritikové Benešova jednání a rozhodování v únoru 1948 mu nejvíce vytýkají, že souhlasil s demisí dvanácti ministrů tří nekomunistických stran – národně socialistické, lidové a slovenské demokratické, ačkoliv se v průběhu vládní krize několikrát vyjádřil, že ji nepřijme. Některé hlasy poukazyvaly na to, že nevyužil všech možností své funkce a autority – ústavních či použití armády. Výsledek Benešova rozhodnutí však nebyl jen problémem šesti únorových dní a z tohoto úhlu též jednání všech zúčastněných politických sil. Je známo, že nejméně od poloviny roku 1947 stupňovali komunisté svůj mocenský tlak, a to ve všech oblastech života společnosti. Byla tu též otázka, zda v tehdejším Československu byla možnost komunisty zastavit či se jim účinně postavit, zda se zformuje taková politická síla. Je faktem, že nekomunistické strany ani jiné instituce takovou sílu nevytvořily. Jejich

sblížení od léta 1947 se v podstatě dělo pouze ve formálním rámci s cílem dosáhnout úspěchu ve standardním politickém zápase, o mimoparlamentních prostředcích neuvažovaly či je odmítaly. Navíc v sovětské koncepci evropské politiky od poloviny roku 1947 nebylo pro nekomunistické strany v Československu místo, ostatně to prokazoval i tehdejší vývoj a osud nekomunistických stran v sousedních zemích střední Evropy. Pokud by se vytvořila či by existovala v Československu organizovaná protikomunistická síla, příslušela by prezidentovi určitá role, kterou by mohl využít proti komunistickému nástupu v Československu.

Je známo, že se dr. Beneš od podzimu 1947 ve vnitropolitických záležitostech angažoval a k seskupování potřebné politické síly se snažil přispět – výrazně se to ukázalo při volbě předsedy sociální demokracie v listopadu 1947. Jeho role v tomto procesu však zůstávala omezená. Benešova úloha výrazně narostla podáním demise ministrů a vyvoláním vládní krize 20. února. Jeho úloha se ukazovala jako rozhodující a klíčová, tak to alespoň chápali a po únoru 1948 vysvětlovali a komentovali představitelé odstupujících stran. I když záměr s demisí ministrů lze chápat jako pokus zastavit komunisty, bylo jeho výsledkem to, že demise nabídla komunistům možnost, respektive i záminku, aby ji proměnily v rozhodující mocenské střetnutí, ke kterému přinejmenším od podzimní krize 1947 na Slovensku směřovali. Prezident Beneš bez podpory faktické a účinné protikomunistické síly vzdoroval tlaku komunistů pět dní. Svým politickým přátelům v podstatě poskytl dostatek času přinejmenším pro přípravu veřejného masového vystoupení nekomunistických stran. 25. února prezident pod obrovským nátlakem komunistů rezignoval a přijal Gottwaldovo řešení s doplněním vlády dle představ komunistů. Dr. Beneš ustoupil z obavy před vyhocením sporu v otevřený a násilný konflikt ve společnosti.

Poslední měsíce v politice

Podobně jako zůstává i dnes poměrně rozporně hodnocena Benešova role v únoru 1948, je rozdílně hodnoceno i jeho setrvání ve funkci prezidenta ještě tři měsíce po únoru i způsob jeho abdikace na počátku června 1948. Je známo, že Edvard Beneš ještě 27. února 1948 počítal s tím, že bude postupovat jako po Mnichovu – že jmenuje vládu a odejde z Hradu. Ukazovalo se, že situace po únoru byla v mnoha směrech jiná. Na konci února 1948 možnost odchodu do exilu v jeho úvahách nepřevažovala. Prezident vcelku realisticky usuzoval, že mezinárodní i vnitřní podmínky pro další odboj nejsou příliš příznivé, a politický účel a zaměření odporu poměřoval s cíli prvního a druhého odboje – tedy s cíli národními, ohrožením státní existence. Dle přesvědčení E. Beneše bylo jeho morální povinností zůstat s národem doma.

Od myšlenky na okamžitou abdikaci upustil již krátce po 25. únoru, byť se této úvahy nevzdával, vyčkával však, co přinese další vývoj. Na počátku března 1948 ještě působilo na dr. Beneše vědomí, že zůstal hlavním ústavním činitelem, který může projevit nesouhlas s počínáním nového režimu. Jeho projevy nesouhlasu (některé spíše symbolické) byly však nezřetelné či neslyšitelné, bez většího dopadu či ohlasu u veřejnosti. K projevům nesouhlasu jistě patřil odjezd z Hradu do Sezimova Ústí, nevyvěšení prezidentské vlajky či neveřejné protesty proti poúnorovým perzekucím. V posledním veřejném prezidentově projevu předneseném k 600. výročí Karlovy univerzity 7. dubna 1948 ve Vladislavském sále pražského hradu však ještě zazněla výzva k potřebě zachování svobody:

„Tři roky po nejhroznější válce v dějinách lidstva není dosud mezi národy a státy míru, jehož si všichni toužebně, upřímně a z plného srdce přejeme. Aby tato přirozená touha, doprovázená svobodou víry,

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

vědy, myšlení a vyznání, byla splněna, je třeba stále znovu pěstovat a uskutečňovat všestrannou duchovní svobodu...“

Skutečný záměr a smysl těchto protestů chápal malý okruh lidí, bylo to však dáno i cílenou izolací dr. Beneše od veřejnosti.

Navíc v prezidentově postoji, jak bezprostředně po únoru 1948, tak i v následujících měsících až do konce jeho života výrazně převažovaly odpor a znechucení nad komunistickým nátlakem v době vládní krize a též i pocit zneuctění nejvyšší státní funkce.

Benešův poúnorový postup a pozice byly do jisté míry rozporné, což spočívalo v tom, že dlouhodobě nebylo možné zůstat v úřadu prezidenta a zároveň jej nevykonávat a neplnit ústavní povinnosti. Na straně druhé mu tento stav nabízel možnost nepodepisovat zákony, se kterými nesouhlasil, veřejně vystupovat se svými projevy. Pro tuto činnost však již nebyly příznivé vnitropolitické podmínky a prezident neměl ani sílu, ani vůli ke konfliktům s komunisty.

Abdikace

Tři známé pokusy z jara 1948 – případ odmítnutí nového volebního zákona o jednotné kandidátce Národní fronty, protest proti perzekuci vysokoškolských profesorů, a zejména původní znění abdikacího dopisu ze 4. května 1948, ve kterém E. Beneš otevřeně zdůvodnil odmítnutí svého podpisu pod novou ústavu, se kterou v řadě článků nesouhlasil – skončily nakonec znovu prezidentovým ústupem. Zejména otázka zdůvodnění prvního abdikacího dopisu vyvolala ostrou reakci ze strany komunistů a zejména i Gottwalda samotného. Dr. Beneš se zásadně i při následném setkání s Gottwaldem 4. května vymezil vůči znění nové ústavy ve třech bodech. Jednalo se o vymezení formulace o vůli lidu, která byla dle prezidenta stavěna před zákon, dále, že dle ústavy nebyla garantována občanská práva, ústava na rozdíl od ústavy z roku 1920 již neobsahovala články o správním, volebním a ústavním soudu, třetí zásadní námitkou bylo porušení tajnosti voleb a ustanovení o jednotné volební kandidátce.

Komunistickému vedení Benešova rozporná pozice po únoru 1948 vyhovovala. Stál v čele státu v době, kdy rozšiřovali a upevňovali totalitní moc. Úspěšně se jim dařilo bránit veřejnosti, aby se seznámila s prezidentovými názory, kritickými stanovisky, s rozpory prezidenta s komunisty. Ti nevyučovali blízký konflikt s Benešem, kterému zřejmě zabránilo prezidentovo úmrtí. Pro nový režim byl dr. Beneš vážným a politicky nebezpečným problémem především jako symbol demokratických poměrů. Pro většinu občanů zůstal tímto symbolem i po únoru, dávali to najevo veřejně zejména po odchodu z jeho funkce. Příkladem toho byly demonstrativní projevy odporu a nesouhlasu vůči režimu a sympatií k dr. Benešovi, které provázely atmosféru pochodů **Sokolů** v rámci XI. všesokolského sletu, který se konal v Praze na přelomu června a července 1948. Poutním místem se stal po jeho smrti Benešův hrob v Sezimově Ústí.

Forma prezidentova rozchodu s komunistickým režimem prošla zvláštním vývojem. Když 29. února 1948 odložil na čas rozhodnutí o abdikaci, promarnil slovy historika Karla Kaplana svým způsobem příležitost, kdy mohl ještě ze svého odchodu udělat demonstraci nesouhlasu s komunistickým režimem. Ztížil si však i budoucí využití abdikace v tomto duchu. Zatímco první abdikacího dopis ze 4. května byl projevem nesouhlasu s ústavou, a tím také s režimem, druhý dopis ze 7. června 1948 uváděl již jako jediný motiv odchodu zdravotní stav. To zvýraznilo již proměnu postavení prezidenta v utvářející se komunistické diktatuře. Vypovídal o jeho bezmocnosti, izolovanosti a stálém dohledu. Benešův

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

rozchod s režimem se tak uskutečnil bez veřejného konfliktu a komunisté jej tak veřejnosti mohli prezentovat jako rozchod v dobrém.

Epilog – národní tryzna za Edvarda Beneše

Symbolickým epilogem posledního roku života a politické dráhy prezidenta Edvarda Beneše se stalo jeho úmrtí 3. září 1948 – tři měsíce po červnové abdikaci. Zemřel ve své vile v Sezimově Ústí. Tehdy na přelomu léta a podzimu 1948 se jeho smrt a pohřeb změnily v důležitou politickou událost. V dosavadním poúnorovém vývoji znamenaly vedle demonstrativních projevů nespokojenosti a odporu proti novému režimu vyjádřených při XI. všesokolském sletu v Praze největší konflikt mezi velkou částí občanů a komunistickou mocí. Komunisty organizovaný státní pohřeb a tryzna měly přispět k uklidnění zjitřené politické situace. Tehdy již probíhala politická čistka v **Sokole**, ale panovala i neuspokojivá situace v zásobování. S blížícím se datem státního pohřbu stanoveného na 8. září 1948 se však ukazovalo, že politická demonstrace proti komunistům a jejich režimu bude rozsáhlejší než při sokolském sletu. Situace byla zprvu převážně klidná, lidé vyjadřovali úctu E. Benešovi různými slovními projevy a touhou zúčastnit se pohřbu. Postupně však sílilo rozšiřování letáků a napsů proti komunistické straně a již i první veřejné projevy smutku se mísily s projevy odporu vůči režimu. 5. září 1948 se přijelo poklonit do Sezimova Ústí tělesným ostatkům prezidenta na 50 000 osob. Od 6. září byla rakev s Benešovými pozůstatky instalována v Památníku odboje na Vítkově v Praze, po půlnoci na 8. září byla rakev převezena do Národního muzea a vystavena v jeho Panteonu.

Ze všech koutů republiky byly připravovány zájezdy do Prahy na pohřeb. Od 7. září 1948 však komunistické vedení rozpoutalo proti zájezdům do Prahy zuřivou kampaň. U jejího zrodu byla zpráva o demonstraci a provokaci na pohřbu, kterou měli připravovat **Sokolové**. Podnětem k této neověřené zprávě bylo jednání o účasti **Sokolů** na pohřebním obřadu, kteří nabídli svých 50 000 uniformovaných členů jako pořadatelskou službu. Krátce nato vyšel z ústředí KSČ další příkaz – uvést do pohotovosti „stranický aktiv“ a ozbrojené Lidové milice. Na závodech svolávali komunisté veřejné schůze, které se obracely proti provokující „reakci“.

Přes všechna opatření moci se do Prahy sjelo velké množství lidí. Kromě **Sokolů**, legionářů, účastníků druhého odboje se přišly se svým prezidentem rozloučit desetitisíce prostých občanů. Hlavní město je přivítalo 15 000 příslušníky Lidových milicí a Bezpečnosti, k nimž se připojili úředníci Státní bezpečnosti a početné organizované skupiny komunistů z pražských závodů. Všichni měli zabraňovat očekávaným provokacím. Ke střetům s příslušníky Bezpečnosti a Lidových milicí a k jejich zákrokům docházelo již od 7. září na různých místech ve středu Prahy i bezprostředně před pohřbem. Tryzna, která začala 8. září 1948 v 15,00 hodin odpoledne v Panteonu Národního muzea, i následující smuteční průvod však proběhly v klidu. Před 9. hodinou večerní průvod skončil a kolem půlnoci byla rakev převezena zpět do Sezimova Ústí. Počet účastníků smuteční tryzny v Praze se odhadoval na několik set tisíc. Pohotovost bezpečnostních jednotek přinesla ve dnech smutku též své „ovoce“, neboť od 4. do 9. září proběhla v Praze i mimo ni řada zatýkání. Vlastní Benešův pohřeb se konal v zahradě jeho vily v Sezimově Ústí 10. září 1948. Obřadu, který vykonal arcibiskup Josef Beran, se zúčastnili jen nejbližší pozůstalí a početná vládní delegace.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Všesokolský slet ovládne červencovou Prahu

31.5.2018 praha.eu

XVI. všesokolský slet je akce, kterou by si neměli nechat ujít ani ti, kteří do Sokola nechodí! 1. – 6. července uvidíte v Praze jednu z největších sportovních událostí u nás, kterou doprovodí nejrůznější kulturní akce, včetně divadelních představení nebo výstav.

Slet je tradičním setkáním domácích i zahraničních členů největší organizace „sportu pro všechny“ u nás. Můžete se těšit na ukázky tradičních i netradičních sportů, špičkové sportovce v akci a především velká vystoupení na stadionu v Edenu. Do sletu se aktivně zapojí až 20 000 účastníků, z toho až 2 500 ze zahraničí. Letošní ročník připomene i 100 let samostatné republiky a klíčovou roli, kterou při jejím založení sokolové hráli – slet je také součástí oficiálních oslav výročí.

Sletový průvod a Sokol Gala

Slet zahájí jedna z jeho nejatraktivnějších akcí – sletový průvod centrem Prahy. Ten odstartuje 1. července v 10:00 z Můstku a více než 13 tisíc českých i zahraničních sokolů a jejich příznivců v doprovodu 10 kapel dojde až na Staroměstské náměstí. Přehlídka Sokol Gala, která se uskuteční 3. července v O2 areně, zase předvede to nejlepší ze sokolských sportů na vrcholové úrovni.

Hromadná cvičení v Edenu

Řada sportovních, společenských a kulturních akcí vyvrcholí divácky atraktivním programem hromadných cvičení. 15 000 cvičenců předvede na stadionu v Edenu 5. a 6. července 13 sletových skladeb. 11 z nich je připraveno sokolským hnutím, včetně jedné skladby česko-slovenské (symbolicky pojmenované Spolu), s jednou skladbou se představí Česká asociace Sport pro všechny a s jednou skladbou vystoupí hosté z Dánska.

Vstupenky na oba programy v Eden Areně se prodávají v síti Ticketportal. Cena se pohybuje mezi 150 a 400 korunami, je také možné zakoupit zvýhodněný balíček na oba dny.

Podrobné informace o sletu najdete na stránkách slet2018.cz.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Třebíč hostila krajský slet sokolů z Vysočiny

30.5.2018 Havlíčkobrodský týden, Třebíčský týden str. 21 Sport
JIŘÍ OBORNÝ

Třebíč - Tam to žilo. Za účasti více než osmi stovek cvičenců se v Třebíči konal šestnáctý ročník Všesokolského sletu. Na Sokolský stadion se tak sjeli cvičenci z celé Vysočiny. Byť rekord 2 200 účastníků z roku 1947 překonán nebyl (a dlouho zřejmě nebude), považuje jednatelka **Sokola** Třebíč Jolana Vávrová slet za vydařený.

„K překonání rekordu chybělo hodně. O to se ani nesnažíme, v současné době nemáme šanci. Jen v Praze cvičilo roku 2012 na Všesokolském sletu cca 10 500 cvičenců z celé republiky,“ podotýká organizátorka a dodává: „Krásné počasí, velká účast i návštěvnost, žádný velký problém.“ Jednatelka třebíčského **Sokola** působí v organizaci téměř dvacet let. „Zpočátku jsem jako rodič navštěvovala cvičení se svou dcerou a později jsem byla zvolena do výboru **Sokola** Třebíč,“ zalovila v paměti jednatelka **Sokola** Třebíč. A co všechno její funkce obnáší?

„Spoustu a spoustu práce, kterou všichni vykonáváme ve svém volném čase při zaměstnání. Pravidelně organizujeme pro veřejnost dětský karneval, závody na kolech, Čarodějnický večer, Velikonoční a Vánoční tvoření a plno dalších akcí v rámci **Sokola**,“ říká Jolana Vávrová. Krajské a oblastní sjezdy jsou nyní na programu v celé České republice, v prvním červencovém týdnu se pak uskuteční závěrečné defilé v Praze.

Třebíč hostila slet sokolů z Vysočiny

30.5.2018 Jihlavský týden str. 21 Sport
JIŘÍ OBORNÝ

Třebíč - Tam to žilo. Za účasti více než osmi stovek cvičenců se v Třebíči konal šestnáctý ročník Všesokolského sletu. Na Sokolský stadion se tak sjeli cvičenci z celé Vysočiny. Byť rekord 2 200 účastníků z roku 1947 překonán nebyl (a dlouho zřejmě nebude), považuje jednatelka **Sokola** Třebíč Jolana Vávrová slet za vydařený.

„K překonání rekordu chybělo hodně. O to se ani nesnažíme, v současné době nemáme šanci. Jen v Praze cvičilo roku 2012 na Všesokolském sletu cca 10 500 cvičenců z celé republiky,“ podotýká organizátorka a dodává: „Krásné počasí, velká účast i návštěvnost, žádný velký problém.“

Jednatelka třebíčského **Sokola** působí v organizaci téměř dvacet let. „Zpočátku jsem jako rodič navštěvovala cvičení se svou dcerou a později jsem byla zvolena do výboru **Sokola** Třebíč,“ zalovila v paměti jednatelka **Sokola** Třebíč.

A co všechno její funkce obnáší? „Spoustu a spoustu práce, kterou všichni vykonáváme ve svém volném čase při zaměstnání.“

Třebíč hostila krajský slet sokolů z Vysočiny

Třebíč hostila krajský slet sokolů z Vysočiny

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Pravidelně organizujeme pro veřejnost dětský karneval, závody na kolech, Čarodějnický večer, Velikonoční a Vánoční tvoření a plno dalších akcí v rámci **Sokola**," říká Vávrová. Krajské a oblastní sjezdy jsou nyní na programu v celé České republice, v prvním červencovém týdnu se pak uskuteční defilé v Praze.

Sokolská sláva v Městečku Trnávce

30.5.2018 Týdeník Nové Svitavsko str. 28 Sport

OBLASTNÍ SLET.

Byl to den, na který všichni **Sokolové** z Východočeské župy Pippichovy dlouho čekali. Poprvé předvedli to, na čem dlouhé týdny ve svých jednotách pracovali. Osm sletových skladeb v podání cvičenců všech generací bylo středobodem programu oblastního sletu v obci pod Cimburkem. A byla to zdařilá prezentace sokolské činnosti, stejně jako důkaz, že sokolský duch stále žije.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Českou republikou projíždí americký vojenský konvoj

30.5.2018 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Libor DVORÁK, moderátor

Velmi důležitá domácí informace. Českou republikou v těchto hodinách projíždí americký vojenský konvoj, který směřuje na cvičení Saber Strike 2018 v Pobaltí. Při cestě se dnes ráno jedno vojenské vozidlo porouchalo a způsobilo kolony na dálnici u Plzně. Mnohem větší komplikace ale českým politikům působí otázka, jak moc budou do vojenské mise NATO v Pobaltí zapojení čeští vojáci. Vláda navrhuje, aby se počet českých vojáků vyslaných do Pobaltí zvýšil. S tím ale mají problém komunisté. Jejich hlasy přitom bude premiér Andrej Babiš z hnutí ANO potřebovat. Pokud vytvoří menšinovou vládu se sociálními demokraty. Debatu o misích má sněmovna na programu pozítří. Podle lidoveckého poslance Jana Bartoška je česká účast na misi důležitým projevem naší mezinárodní solidarity.

Jan BARTOŠEK, předseda poslaneckého klubu /KDU-ČSL/

Od té doby, co si Rusko ukradlo Krym, a jak oni říkají, že si ho vzalo zpátky, tak v podstatě nikdo, kdo sousedí s Ruskem, si nemůže být jistý vlastně, jakým způsobem se Rusko bude chovat. A pobaltské země mají zkušenost, že Rusko ukradlo, anektovalo a byli tam mrtví v důsledku komunistické diktatury. To znamená, pobaltské země se rozhodly, že chtějí být součástí NATO, Severoatlantické aliance, protože v ní spatřují své bezpečí a ochranu. A my jasně říkáme, ano, je pro nás důležité naše spojení chránit.

Libor DVORÁK, moderátor

To byl poslanec KDU-ČSL Jan Bartošek. Zástupce komunistů ve sněmovním výboru pro obranu poslanec Alexander Černý shrnul výhrady své strany takto.

Alexander ČERNÝ, poslanec /KSČM/

Já si prostě nejsem vědom toho, že by nás někdo z téhle té světové strany ohrožoval. A jsem dokonce hluboce přesvědčen o tom, že náš, jakýkoli naše angažmá vojenské v téhle té oblasti jen napětí na evropském kontinentu zhoršuje. A že to vyvolává spíš nebezpečí, jenom ta naše aktivita. Ona předsunutá účast našich vojáků, to má být jakési preventivní, možná odstrašující nebo čert ví jaké opatření. Ale podle nás je to kontraproduktivní. Prostě spíš to nebezpečí zvětšuje a vystavuje to i naši zemi koneckonců docela velmi nebezpečné, do budoucna nebezpečné situaci.

Libor DVORÁK, moderátor

To byl komunistický poslanec Alexander Černý. A my jsme teď ve spojení s bývalým náčelníkem Generálního štábu Armády České republiky, dnes expertem na bezpečnost a krizový management z Vysoké školy CEVRO Institutu s panem generálem Jiřím Šedivým. Dobrý podvečer.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR, expert na bezpečnost a krizový management, Vysoká škola CEVRO Institut

-----
Dobrý den.

Libor DVORÁK, moderátor

Pane generále, co říkáte názorům politiků, které jsme právě slyšeli? Vystavuje účast českých vojáků na spojenecké misi v Pobaltí Českou republiku do budoucna nebezpečí, jak to naznačoval pan poslanec Černý z KSČM?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR, expert na bezpečnost a krizový management, Vysoká škola CEVRO Institut

-----
No, podle mého názoru je to skutečně jenom politické vyjádření, které s realitou nemá ve skutečnosti nic společného. Česká republika společně s ostatními spojenci Severoatlantické aliance se má účastnit těch, nebo té konstrukce těch praporů, které jsou rozmístěny v pobaltských republikách a v Polsku. Což je víceméně symbolická přítomnost k tomu, aby Rusko dále nerozšiřovalo svůj vliv na západ a nepokusilo se destabilizovat pobaltské státy. Pokud pan poslanec Černý mluvil o nějakém, rizicích. A že nevidí, že by z východu nějaké nebezpečí přicházelo. No, tak odpověď je to, co se odehrává na východní Ukrajině, to je přece práce mimo jiné i Ruska. A samozřejmě už i několikrát zmiňovaný Krym je toto samé. Takže nejsme to my, kteří bychom provokovali k nějakým ozbrojeným aktivitám, případně násilí na hranicích, ale právě naopak.

Libor DVORÁK, moderátor

Pane generále, mluvil jste, a už o tom byla mockrát v poslední době řeč, o, řekl bych, symbolické účasti těch několika praporů v Pobaltí. Všichni asi vědí, že nějaký účín, řekl bych, vyloženě masivní při případném útoku Ruska, podobně jako tomu bylo na východní Ukrajině. Tedy že by tyto jednotky asi tomu zabránit nemohly. Nicméně hrozí to nebezpečí reálně?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR, expert na bezpečnost a krizový management, Vysoká škola CEVRO Institut

-----
Já si myslím, že asi bychom neměli, nehledě na to, co bylo řečeno před chvilkou, neměli bychom přehánět tu hrozbu, zejména ve vojenské oblasti. Rusové především jsou si vědomi toho, že by jakýkoliv

přímý útok na jakýkoliv stát Severoatlantický aliance, to znamená, na některý z pobaltských států, případně Polsko, ale v poslední době se ozývá i Rumunsko. Že by vlastně znamenalo aktivitu, akvizici článku číslo 5 vaší vojenské smlouvy. Což si myslím, že každý generál, který dovede kalkulovat, a v Rusku generálové dovedou dobře kalkulovat, ví, že by to bylo sebevražedné, že by se opravdu otevřely hodně jaksi rozsáhlé bojové aktivity, které by nemohly vést z jejich strany k vítězství. Ale existuje jiné nebezpečí. A to nebezpečí je destabilizace vnitřního pořádku oněch států vysláním různých bojůvek. To jsou v podstatě, jsme viděli, v různých variantách, ať už na Krymu, nebo na východní Ukrajině. A to je to, co si myslím, že tyhle ty prapory by měly být spolu s odbornými silami jednotlivých států. Být schopný eliminovat, pokud by se k něčemu takovému Rusko odhodlalo.

Libor DVORÁK, moderátor

Pane generále, proč je podle vašeho soudu kolem Pobaltí takové rušno v české politice? Nejsou to jenom domácí hrátky, které s meritem věci vlastně nemají nic společného?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR, expert na bezpečnost a krizový management, Vysoká škola CEVRO Institut

-----

No, tak je potřeba vidět, že v České republice některé strany, a komunisté zcela otevřeně, přímo se k tomu hlásí, podporují Rusko a **Sokoly** v těch jejich očích poškozují. Nebo zamezuje i narůstání jejich vlivu ve střední Evropě, tak je pochopitelně špatné, a proti, proti tomu vystupují. To je obecně známo. A já si myslím, že neříkám nic úplně nového. A vzhledem k tomu, že dnes se dostali komunisté do velmi zvláštní situace, která je pro ně extrémně výhodná. Po volbách na podzim minulého roku, kdy si můžou říct o některé věci, které by dřív v podstatě nebyli schopni ovlivnit. No, tak této pozice dneska využívají.

Libor DVORÁK, moderátor

Asi na závěr velmi důležitá, řekl bych, skoro kruciólní otázka. Jste přesvědčen o tom, že v případě jakéhokoli ruského zásahu do jakékoli pobaltské země nebo jinam do země alianční by byl aktivován článek 5 Washingtonské smlouvy?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR, expert na bezpečnost a krizový management, Vysoká škola CEVRO Institut

-----

Já si myslím, že z historické zkušenosti i zkušenosti ze současné doby ukazuje na to, že tato aktivizace tohoto článku by byla nezbytná. A také by k ní došlo.

Libor DVORÁK, moderátor

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Říká generál Jiří Šedivý. Děkujeme mnohokrát a pěkný podvečer.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu AČR, expert na bezpečnost a krizový management,
Vysoká škola CEVRO Institut

Na shledanou.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Maminka hraje fotbal na mateřské dovolené

30.5.2018 Prachatický týden str. 27 Sport/Zajímavosti

ELIŠKA JÁŠOVÁ

Fotbalistka a zároveň maminka. Petra Vorlová začínala s fotbalem v Českých Budějovicích a dostala se až do pražské Slavie. Teď už s dvouletou dcerou Kristýnkou hraje divizi v Jindřichově Hradci. Fotbal začala hrát v sedmi letech. Kamarádila se nejvíc s klukama a ti ji přemluvili, aby si šla na trénink fotbal zkusit.

„Nejdřív jsem váhala, ale pak jsem si řekla, proč ne. Musela jsem se však jenom dívat, protože jsem neměla žádné kopačky,“ vypráví Petra Vorlová. Mužský sport ji tolik zaujal, že hned druhý den běžela kopačky koupit a začala oficiálně hrát za SK Čtyři Dvory v Českých Budějovicích. Uběhly čtyři roky a přijel se na ni podívat trenér z pražské Slavie. „Nemohla jsem tomu uvěřit. Nikdy by mě nenapadlo, že budu hrát za jeden z největších a nejlepších dívčích klubů u nás. Mám odtud skvělé zážitky.“ V Praze strávila necelé dva roky. „Dojždění na tréninky bylo časově i finančně náročné. A ještě k tomu škola,“ vzpomíná Petra Vorlová na hezké, ale poměrně těžké časy. Následně zamířila dívčího klubu TJ Mokrý nedaleko rodného města. „Měla jsem bohužel smůlu na zranění. Přetrhla jsem si vazy v kotníku a musela na operaci,“ upozorňuje na trable. Když se konečně uzdravila, překvapila ji příjemná zpráva. „Zjistila jsem, že čekáme s přítelem miminko.“ Ičí šťastné okamžiky dvaadvacitiletá maminka.

Ani to ji ve sportu nezastavilo. Po roce a půl po narození dcery Kristýnky začala hrát divizi za jindřichohradecký **Sokol**, kam se s rodinou přestěhovala. „Absolvovat tréninky a hrát zápasy je s dcerou docela náročné. Já to mám ale jako odreagování a chodím se s holkama pobavit. Kristýnka se chodí na tréninky i zápasy dívat. S manželem mi vždycky fandí, je to skvělá podpora. Nebo už taky někde vedle kope do míče,“ směje se při příjemné představě, že by dcera se stejným sportem také začala. „Moc bych si přála, aby hrála fotbal. Ale samozřejmě ji nebudeme do ničeho nutit,“ prozradila své přání. Nyní si však fotbalistka Petra Vorlová opět bude muset dát od sportování pauzu, protože očekává další přírůstek do rodiny...

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech: Českobudějovický týden (sport zajímavosti, str. 27), Českokrumlovský týden (Sport/zajímavosti, str. 27), Jindřichohradecký týden (sport zajímavosti, str. 27), Písecký týden (sport zajímavosti, str. 27), Strakonický týden (Sport/zajímavosti, str. 27), Tábořský týden (Sport/zajímavosti, str. 27)

Maminka hraje fotbal na mateřské dovolené

Fotbalistka a zároveň maminka. Petra Vorlová začínala s fotbalem v Českých Budějovicích a dostala se až do pražské Slavie. Teď už s dvouletou dcerou Kristýnkou hraje divizi v Jindřichově Hradci.

ELIŠKA JÁŠOVÁ

Fotbalistka a zároveň maminka. Petra Vorlová začínala s fotbalem v Českých Budějovicích a dostala se až do pražské Slavie. Teď už s dvouletou dcerou Kristýnkou hraje divizi v Jindřichově Hradci.

Petra Vorlová

Petra Vorlová se baví, ale jenom tři dny. Následně zamířila dívčího klubu TJ Mokrý nedaleko rodného města. „Měla jsem bohužel smůlu na zranění. Přetrhla jsem si vazy v kotníku a musela na operaci,“ upozorňuje na trable. Když se konečně uzdravila, překvapila ji příjemná zpráva. „Zjistila jsem, že čekáme s přítelem miminko.“ Ičí šťastné okamžiky dvaadvacitiletá maminka.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Sokolové na Liberecku

29.5.2018 Týdeník Liberecko str. 21 Sport/ co dnes dělají

Loni jsme zaznamenali 130. výročí od založení sokolské jednoty v Liberci. Celkově od založení **Sokola** v českých zemích uplynulo 156 let (1862). A Liberec? Ustavující schůze libereckého **Sokola** se konala 20. prosince 1886 a jeho prvním starostou byl zvolen Václav Šamánek, po němž je pojmenována ulice a v parčíku u školy má pamětní bustu. Prvním náčelníkem byl pak Jindřich Viewegh.

Sokol se jako česká vlastenecká jednota setkával za Rakouska-Uherska s nevolí úřadů. Liberecký německý magistrát dokonce v roce 1908 zakázal ve městě **Sokolu** první veřejné vystoupení. České cvičenky a cvičenci museli se svou premiérou mimo Sudety, takže se obecnstvu předvedli v Turnově. Za první republiky koupil **Sokol** v Liberci pozemek Na Rybníčku, kde chtěl vybudovat sokolovnu. Znovu však vypukla válka a naspořené peníze musela česká jednota poukázat Říšské bance. **Sokol** se dočkal své tělocvičny až po druhé světové válce, kdy mu připadla Turnhalle v Jablonecké ulici. V ní však cvičí Lokomotiva Liberec, ale **Sokol** Liberec I. používá tělocvičnu ekonomické školy v Šamánkově ulici. Čtyřikrát byl rozpuštěn (na začátku první i druhé světové války, po komunistickém puči v roce 1948 a v 1968 trvala existence obnovujícího se **Sokola** pouze několik měsíců, dokud nedošlo k sovětské okupaci).

Sokol vznikl 16. února 1862 pod názvem Tělocvičná jednota pražská, a to Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem. Málokdo z libereckých občanů ví, že Fügnerova ulice v dolní části Liberce je pojmenována podle spoluzakladatele **Sokola**. Účelem nového spolku bylo povznést člověka i celý národ po stránce tělesné i mravní. Harmonického rozvoje osobnosti mělo být dosaženo všestranným cvičením a výchovou ke svobodě, demokracii, obětavosti, kázni a zejména uvědomělému vlastenectví. Nový spolek nenesl jméno podle ptáka **sokola**, ale od tehdejších jihoslovanských vlasteneckých bojovníků za svobodu, kteří byli nazýváni **Sokoly**. **Sokolové** si mezi sebou tykají a oslovují bratře nebo sestro, pozdravem pak Na zdar. Dívky a ženy se staly součástí **Sokola** až po dalších sedmi letech.

Největší sokolskou slavností je Sokolský slet, jehož šestnáctý díl se uskuteční letos od 1. do 6. července v Praze. Předehrou mu bude Krajský slet libereckých žup v Turnově (9. - 10. června).

Sokolové na Liberecku

Loni jsme zaznamenali 130. výročí od založení sokolské jednoty v Liberci.

Celkově od založení Sokola v českých zemích uplynulo 156 let (1862). A Liberec? Ustavující schůze libereckého Sokola se konala 20. prosince 1886 a jeho prvním starostou byl zvolen Václav Šamánek, po němž je pojmenována ulice a v parčíku u školy má pamětní bustu. Prvním náčelníkem byl pak Jindřich Viewegh.

Česká obec sokolská deník

ty už je dříve zastavil ulice. Byl na přízemí Turnovské a Mlýnské ulice. V ní stál v roce 1908 Liberec, ale **Sokol Liberec I. používá tělocvičnu ekonomické školy v Šamánkově ulici.**

Čtyřikrát byl rozpuštěn (na začátku první i druhé světové války, po komunistickém puči v roce 1948 a v 1968 trvala existence obnovujícího se Sokola pouze několik měsíců, dokud nedošlo k sovětské okupaci).

Sokol vznikl 16. února 1862 pod názvem Tělocvičná jednota pražská, a to Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem. Málokdo z libereckých občanů ví, že Fügnerova ulice v dolní části Liberce je pojmenována podle spoluzakladatele Sokola.

světla spíše bylo prázdné. Člověk i celý národ po stránce tělesné i mravní. Harmonického rozvoje osobnosti mělo být dosaženo všestranným cvičením a výchovou ke svobodě, demokracii, obětavosti, kázni a zejména uvědomělému vlastenectví. Nový spolek nenesl jméno podle ptáka sokola, ale od tehdejších jihoslovanských vlasteneckých bojovníků za svobodu, kteří byli nazýváni Sokoly. Sokolové si mezi sebou tykají a oslovují bratře nebo sestro, pozdravem pak Na zdar. Dívky a ženy se staly součástí Sokola až po dalších sedmi letech.

Největší sokolskou slavností je Sokolský slet, jehož šestnáctý díl se uskuteční letos od 1. do 6. července v Praze. Předehrou mu bude Krajský slet libereckých žup v Turnově (9. - 10. června).

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Úpravy bazénu v Sokole začnou do léta

29.5.2018 Boleslavský týden str. 02 zpravodajství
(pod)

Mladá Boleslav – Radní města schválili uzavření smlouvy o převodu práv a povinností na tuto stavbu se společností Městská společnost sportovní a rekreační areály, která bude do budoucna i provozovatelem bazénu. „Mladá Boleslav vybrala také zhotovitele první etapy plánovaných úprav krytého bazénu v suterénu sokolovny,“ řekl náměstek primátora Jiří Bouška. Podle něj půjde v počátku rekonstrukce především o demoliční práce uvnitř budovy. První etapa prací bude stát necelé tři miliony korun bez DPH. „Naší snahou je vše smluvně ošetřit tak, aby práce začaly do léta,“ vysvětlil náměstek primátora Bouška.

Úpravy bazénu v Sokole začnou do léta

Mladá Boleslav – Radní města schválili uzavření smlouvy o převodu práv a povinností na tuto stavbu se společností Městská společnost sportovní a rekreační areály, která bude do budoucna i provozovatelem bazénu. „Mladá Boleslav vybrala také zhotovitele první etapy plánovaných úprav krytého bazénu v suterénu sokolovny,“ řekl náměstek primátora Jiří Bouška. Podle něj půjde v počátku rekonstrukce především o demoliční práce uvnitř budovy. První etapa prací bude stát necelé tři miliony korun bez DPH. „Naší snahou je vše smluvně ošetřit tak, aby práce začaly do léta,“ vysvětlil náměstek primátora Bouška.

K sokolovně přibylo i hřiště

29.5.2018 Týdeník okresu Nový Jičín str. 03 Z Novojičinska
IVAN PAVELEK

Před dokončením je rozsáhlá rekonstrukce sokolovny v obci Rybí. U ní vzniklo také nové víceúčelové hřiště.

Rybí – Rekonstrukce budovy sokolovny v Rybí byla podle tamní starostky Marie Janečkové nutná. Užívala ji sice Tělovýchovná jednota Rybí, ta ji ale měla ve výpůjčce od **České obce sokolské**, jež sice byla vlastníkem budovy, ale neinvestovala do ní.

Obci se po letech podařilo Českou sokolskou k prodeji budovy a přilehlých pozemků a asi před pěti lety vše koupila za zhruba dva miliony korun. „Zadali jsme zpracování projektové dokumentace na rekonstrukci, třikrát jsme zkoušeli žádost o dotaci, třikrát jsme neuspěli. Tak jsme si řekli, že nebudeme čekat, až chalupa spadne,“ sdělila pro Novojičinský deník starostka obce Rybí Marie Janečková.

Předloni se pustila do opravy střechy. „Žádost o dotaci nám opět nevyšla, ale museli jsme to udělat. Střecha byla v moc špatném stavu. Krovky byly plesnivé a podobně. Nějaká oprava se sice dělala v sedmdesátých letech, ale zjistilo se, že nebyla tak, jak měla být,“ poznamenala Marie Janečková. Loni začaly práce na opravě interiéru, obec přitom nechala tělocvičnu o něco prodloužit.

„Interiér je hotový, před dokončením jsou hřiště a fasáda,“ dodala starostka obce Rybí, která si na rekonstrukci vzala půjčku. Mohli jsme si to dovolit, protože jsme na tom finančně dobře,“ podotkla Marie Janečková s tím, že rekonstrukce sokolovny a stavba nového hřiště vyšly dohromady na zhruba třicet milionů korun. „Lidi potřebují vyžití, máme hasičárnu, kulturní dům a teď už i pořádnou tělocvičnu, kterou bude využívat veřejnost i škola,“ uzavřela Marie Janečková.

Podle smlouvy má být rekonstrukce sokolovny hotová do srpna.

K sokolovně přibylo i hřiště

Předloni se pustila do opravy střechy. „Žádost o dotaci nám opět nevyšla, ale museli jsme to udělat. Střecha byla v moc špatném stavu. Krovky byly plesnivé a podobně. Nějaká oprava se sice dělala v sedmdesátých letech, ale zjistilo se, že nebyla tak, jak měla být,“ poznamenala Marie Janečková. Loni začaly práce na opravě interiéru, obec přitom nechala tělocvičnu o něco prodloužit.

„Interiér je hotový, před dokončením jsou hřiště a fasáda,“ dodala starostka obce Rybí, která si na rekonstrukci vzala půjčku. Mohli jsme si to dovolit, protože jsme na tom finančně dobře,“ podotkla Marie Janečková s tím, že rekonstrukce sokolovny a stavba nového hřiště vyšly dohromady na zhruba třicet milionů korun. „Lidi potřebují vyžití, máme hasičárnu, kulturní dům a teď už i pořádnou tělocvičnu, kterou bude využívat veřejnost i škola,“ uzavřela Marie Janečková.

Podle smlouvy má být rekonstrukce sokolovny hotová do srpna.

PHOTO: M. AČEK / SOKOLOVNA V OBCI RYBÍ. FOTO: SOKOLOVNA V OBCI RYBÍ. FOTO: SOKOLOVNA V OBCI RYBÍ.

Nemocné lípy museli pokácet. Vysadí nové

29.5.2018 Brněnský týden str. 07 Z brněnských čtvrtí (ati)

MALOMĚŘICE

Už jim nebylo pomoci. Ačkoli čtyři vzrostlé stromy chtěli správci areálu u Sportovní haly v Obřanské ulici nejdříve nechat jen prořezat, po odborném posouzení rozhodli o jejich skácení. „Zdravotní řez stromů jsme provedli už v březnu. Při něm ale arborista zjistil rozsáhlé poškození stromů, které nelze touto metodou už napravit,“ informoval jednatel **Sokola** Obřan a Maloměřic Jiří Musil. Stromy si také prohlédl soudní znalec, který doporučil jejich pokácení. K zemi tak kvůli bezpečnosti návštěvníků areálu musely padnout všechny čtyři lípy. Prázdné místo zaujmou nové stromy, které tam správci areálu vysadí.

Polku v americkém Texasu tančili pardubičtí konzervatoristé

29.5.2018 Právo str. 09 Severovýchodní Čechy
Zdeněk Seiner

Festival polky pořádají čeští krajané v texaském Ennisu už 52 let. Hostem letošního ročníku o uplynulém víkendu byli pardubičtí konzervatoristé. Jejich vystoupení byla odměněna dlouhotrvajícím potleskem.

Polka fest je jedním ze dvou hlavních kulturních událostí v Ennisu. Poprvé se uskutečnil v roce 1967 a od té doby se pravidelně koná o víkendu navazujícím na Memorial Day (připomínka těch, kdo sloužili v ozbrojených silách USA). Festival prezentuje českou kulturu – hudbu, tance, jídlo a pití. Festival si drží renomé jednoho z největších festivalů svého druhu v USA a navštěvuje ho až 50 tisíc lidí, kteří chtějí zažít atmosféru své „staré vlasti“.

„Ennis se každý rok na víkend stává centrem české kultury v celých Spojených státech. České vlajky, hudba, kroje a obecně historie jsou k vidění po celém městě, kterému dominuje naše trikolóra. Lidé hrdě nosí české a moravské kroje, tancují polku, což působí v kontextu místa konání mnohdy až neuvěřitelně. I po několika generacích se přistěhovalci z tehdejšího Rakouska-Uherska a poté Československa hrdě hlásí k odkazu svých předků, kteří do Spojených států dorazili za svým americkým snem a lepším životem,“ uvedl hejtman Martin Netolický.

Ten se v rámci festivalu setkal také se starostkou města Ennis Angie Juenemannovou a se členy **Sokola** Ennis. Starostka města předala v rámci slavnostního ceremoniálu, který následoval po průvodu alegorických vozů, hejtmanovi čestné občanství města. Historie místního **Sokola** se datuje od roku 1908.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Součástí centra je i české muzeum a knihovna, kde jsou uloženy historické fotografie česko-amerických krajanů a historické české oděvy a uniformy, v nichž tito patrioti bojovali v několika válkách.

Do Děčína se sjedou Sokolové z celého kraje

28.5.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Krajský sokolský slet se bude po šesti letech konat opět v Děčíně. V sobotu 2. června sportovci obsadí basketbalovou halu a předvedou celkem jedenáct skladeb pro různé věkové kategorie, od dětí až po dospělé a seniory. Dvě skladby už mohli lidé vidět při zahájení turistické sezóny na děčínském Smetanově nábřeží. Do trénování na slet se zapojily stovky sportovců z celého Ústeckého kraje.

„Velmi mě těší, že Děčín, rodné město zakladatele **Sokola** Miroslava Tyrše, bude opět hostit tak významnou sportovní akci. Děčínský slet je generálkou na velký XVI. všesokolský slet, který se koná na začátku července v Praze,“ zdůrazňuje jednatelka a náčelnice děčínské župy Severočeské – Novákovy Dagmar Toncarová. Cílem setkání je sladit jednotlivé organizace v jeden sehraný a perfektně fungující celek, ve kterém vyniknou všechny efekty pódiových skladeb. Sportovní svátek v Děčíně vypukne nejdříve slavnostním průvodem městem a následným přesunem do basketbalové haly. „Budeme moc rádi, když se k nám obyvatelé Děčína přidají a společně s námi oslaví tak významný den. Navíc svou přítomností podpoří všechny vystupující,“ dodává náčelnice. Pro některé účinkující se bude jednat o úplně první vystoupení na veřejnosti. Skladby nacvičují už i tříleté děti! „Naštěstí všechny sokolské skladby jsou vytvářené zábavnou a hravou formou, které baví i naše nejmenší,“ usmívá se Dagmar Toncarová, která sama je autorkou už mnoha sokolských skladeb. Děti během cvičení často využívají barevné cvičební pomůcky vyrobené speciálně pro ně. Krajský sokolský slet v Děčíně se koná pod záštitou hejtmana Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka a primátorky města Marie Blažkové. XVI. všesokolským sletem se **Sokolové** připojují k oslavám 100 let od založení republiky.

Po šesti letech se do Děčína opět sjedou Sokolové z celého kraje

28.5.2018 edecinsko.cz str. 00 Děčín

Kuba Zápotocký

Dvě skladby už mohli lidé vidět při zahájení turistické sezóny na děčínském Smetanově nábřeží. Do trénování na slet se zapojily stovky sportovců z celého Ústeckého kraje.

„Velmi mě těší, že Děčín, rodné město zakladatele **Sokola** Miroslava Tyrše, bude opět hostit tak významnou sportovní akci. Děčínský slet je generálkou na velký XVI. všesokolský slet, který se koná na začátku července v Praze,“ zdůrazňuje jednatelka a náčelnice děčínské župy Severočeské – Novákovy Dagmar Toncarová. Cílem setkání je sladit jednotlivé organizace v jeden sehraný a perfektně fungující celek, ve kterém vyniknou všechny efekty pódiových skladeb.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Sportovní svátek v Děčíně vypukne nejdříve slavnostním průvodem městem a následným přesunem do basketbalové haly. „Budeme moc rádi, když se k nám obyvatelé Děčína přidají a společně s námi oslaví tak významný den. Navíc svou přítomností podpoří všechny vystupující,“ dodává náčelnice.

Pro některé účinkující se bude jednat o úplně první vystoupení na veřejnosti. Skladby nacvičují už i tříleté děti! „Naštěstí všechny sokolské skladby jsou vytvářené zábavnou a hravou formou, které baví i naše nejmenší,“ usmívá se Dagmar Toncarová, která sama je autorkou už mnoha sokolských skladeb. Děti během cvičení často využívají barevné cvičební pomůcky vyrobené speciálně pro ně. Krajský sokolský slet v Děčíně se koná pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka a primátorky města Marie Blažkové. XVI. všesokolským sletem se **Sokolové** připojují k oslavám 100 let od založení republiky.

Na slet přijelo osm stovek cvičenců

28.5.2018 Mladá fronta DNES str. 15 Vysočina
(rl)

Ni zisk, ni slávu. Tento nápis na slavnostní bráně měli stále na očích stovky účastníků sobotního sokolského sletu v Třebíči na stadionu pod Kostelíčkem.

„Podle odezvy návštěvníků slet dopadl velmi dobře. Program se líbil. Přijelo osm stovek cvičenců, jak jsme plánovali,“ popsal Martin Zuzana, jednatel Sokolské župy plukovníka Švece. Potěšila ho i plná divácká tribuna.

Zřejmě nejvzdálenější cvičenky byly z Hodonína. A ta nejstarší, které letos bude devětaosmdesát let, přijela z Brna. Slet **sokolové** pořádali mimo jiné jako součást oslav stého výročí vzniku republiky.

Mnohdy je sounáležitost k našemu státu silnější u našich krajanů v zahraničí než u nás samotných, řekl Netolický

28.5.2018 krajskelisty.cz str. 00 Pardubický kraj
Štěpán Cháb

52. ročníkem National Polka Festivalu vyvrcholilo turné studentů Konzervatoře Pardubice v americkém Texasu, kde již od poloviny 19. století žije početná česká komunita. Nejen pro krajanů a krajské spolky odehráli studenti v rámci festivalu několik koncertů pro tisíce návštěvníků z celých Spojených států amerických. Studenty na cestě doprovázel také hejtmán Pardubického kraje Martin Netolický, který se mimo jiné setkal se starostkou města Ennis Angie Juenemannovou a zástupci **Sokola** Ennis. Od starostky města obdržel při úvodním ceremoniálu také čestné občanství.

„Ennis se každý rok na víkend stává centrem české kultury v celých Spojených státech. České vlajky, hudba, kroje a obecně historie jsou k vidění po celém městě, kterému dominuje naše trikorola. Lidé hrdě nosí české a moravské kroje, tancují polku, což působí v kontextu místa konání mnohdy až neuvěřitelné.“

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

I po několika generacích se přistěhovalci z tehdejšího Rakouska-Uherska a poté Československa hrdě hlásí k odkazu svých předků, kteří do Spojených států dorazili za svým americkým snem a lepším životním,“ uvedl hejtman Martin Netolický.

Tradice našeho státu si musíme neustále připomínat

„Tradice našeho státu si musíme neustále připomínat a udržovat je i u nás, a to nejen v roce výročí 100 let od vzniku samostatného státu. Mnohdy je však sounáležitost k našemu státu silnější u našich krajanů v zahraničí než u nás samotných, což bychom se měli snažit změnit a vštěpovat hrdost k národu a jeho kultuře mladé generaci,“ řekl hejtman Martin Netolický. Ten se v rámci festivalu setkal také se starostkou města Ennis Angie Juenemannovou a členy **Sokola** Ennis. Starostka města předala v rámci slavnostního ceremoniálu, který následoval po průvodu alegorických vozů, hejtmanovi čestné občanství města.

National Polka Festival

Polka festival je jedním ze dvou hlavních kulturních událostí v Ennis. Poprvé se uskutečnil v roce 1967 a od té doby se pravidelně koná o víkendu navazujícím na Memorial Day (připomínka těch, kdo sloužili v ozbrojených silách USA). Festival prezentuje českou kulturu – hudbu, tance, jídlo a pití. Festival si drží renomé jednoho z největších festivalů svého druhu v USA a navštěvuje ho až 50 tisíc lidí, kteří chtějí zažít atmosféru své „staré vlasti“.

Sokol Ennis

Historie místního **Sokola** se datuje od roku 1908. Součástí centra je i české muzeum a knihovna, kde jsou uloženy historické fotografie česko-amerických krajanů a historické české oděvy a uniformy, v nichž tito patrioti bojovali v několika válkách. Sběrka se postupně rozrůstá i o fotografie z cest krajanů do vlasti jejich předků a o další artefakty věnované potomky původních usedlíků. Patří mezi ně řada knih, které dnes jsou k vidění v ČR jen obtížně. „**Sokol** Ennis je součástí celoamerické sítě této instituce a místní pobočka nese jméno K. H. Borovského, jehož portréty jsou součástí výzdoby budovy **Sokola**, a kterého zde srovnávají s Abrahamem Lincolnem,“ uvedl hejtman Martin Netolický.

Zákulisní dobrodružství aneb Co divák netuší

28.5.2018 idnes.cz - blog str. 00

Zuzana Zajícová

Někdy je to fakt adrenalin, vylézt před diváky na jeviště. Každý, kdo se někdy nějak prezentoval před publikem, zažil určitě perné chvílky, o kterých diváci nemají ani tušení.

Někdy tedy i ten divák sezná, že je něco jinak, než má být, ale o tom dnes nebude řeč.

Náš smíšený sbor Gaudium Praha není profík. Jsme jen parta lidí, co zpívají a co jim to dohromady pěkně zní. Myslím, že zpíváme krásně a že se to líbí nejen nám, ale i posluchačům.

Jednu podzimní sezónu jsme zahájili koncertem v Loretě. Paráda! Krása! Sice jsme zpívali přesilovku (více zpěváků než posluchačů), ale co už. Loreta je tak krásná, že zpívání samotné stačí k euforii,

přestože počet posluchačstva je nepatrný. Jelikož jsem vesnickou řepou a do matičky Prahy dojíždím, přiletěla jsem do Lorety na poslední chvíli, na konec zkoušky před koncertem. Při samotné zkoušce sedělo v lavicích dost turistů, leč ti se posléze zvedli a odešli objevovat další krásy české architektury. Já jsem byla lehce vykolejená a nějak jsem si popletla svůj hlasový part. Normálně jsem tam zapěla úplně jiný hlas! Myslím, že to byl tenor...no jo...naštěstí jsem se vzpamatovala a na koncertu jsem se správně začlenila mezi altíky, kam po právu patřím.

Naše sbormistryně mě bedlivě sledovala a já jen doufala, že ne proto, že bych probůh zpívala falešně! Po koncertu ke mně spěchala a otázala se, jestli je mi dobře, že jsem celá zelená a že se bála, abych s sebou během produkce nešvihla. Příště pojedou o autobus dřív, to jsem si svatosvatě slíbila.

Po Loretě následoval koncert pro **Sokoly**. Ti uctili osmého října památku padlých svých kamarádů. Kladly se věnce, zpívali jsme hymnu. Po kladení jsme pro **Sokoly** měli koncert. Pečlivě vybraný repertoár za doprovodu klavíru. Na klavíru pilně doma trénovala Maruška několik týdnů předem.

Než jsme měli nastoupit před posluchače, stáli jsme v zákulisí a já sledovala, jak se na pódiu snaží Vycpálkovci. No, na pódiu byli Vycpálkovci, leč klavír nikde! Honem jsem tu zprávu zvěstovala naší sbormistryni Zdeně. Rozběhli jsme se na všechny strany, prohledali jsme celý Michnův palác, až jsme klavír objevili schovaný v malé místnosti a zastavěný horou skříní a židlí. A bylo po pečlivě připraveném repertoáru...

Vylezli jsme na pódium a Zdena vysvětlila nastalou situaci. **Sokolové** pochopili. Pomocí tiché pošty jsme se vždycky dozvěděli, co budeme momentálně zpívat a koncert se moc povedl. Prostě jsme dobří! Maruška pak dostala kytku za to, že neměla připravený klavír, přestože pilně trénovala.

No a jednou v neděli jsme jeli na celý den do Kutné Hory. Tam na nás čekal spřátelený smíšený sbor Tyl, s nímž jsme měli koncert v samotné svaté Barboře.

Kutná Hora je krásná! Počasí bylo jako malované, hospoda u Dačických plná skvělé krmě a samotné město prostě jedna velká krása. Kutná Hora mě nadchla.

Při zkoušce před koncertem se opakovala situace z Lorety. Spousta turistů poslouchala, jak zkoušíme. Vznikly oprávněné obavy, že zase odejdou a zase bude přesilovka. (Naštěstí obavy se ukázaly být lichými, Barbora byla plná!)

Je dobrým zvykem, že sbory zpívají i společnou skladbu. My se sborem Tyl jsme se domluvili na Hallelujah od H ä ndla. Samotný koncert měl být zpíváný dole, společná skladba pak na kúru.

Oba sbory se promíchaly, dirigent dal pokyn, varhaník se opřel do varhan a Händelovo Hallelujah se neslo monumentálně pod nádhernou klenbou svaté Barbory. Pokud jsme pěli pořád dokola haleluja, bylo všechno ok. Jenže v momentě, kdy se skladba rozjede a nastoupí i jiný text, něco bylo jinak. Bylo to divné. Někde se stala chyba! Zarazili jsme se nejen my, ale především sbormistr. Představte si, že náš sbor zpíval anglicky a sbor Tyl latinsky! Co teď? Sbormistr rozhodl, že není čas na hrdinství, že prostě budeme zpívat oba sbory to, co známe, a posluchač si to přebere. Naštěstí je v Barboře milosrdná akustika a mladý varhaník je plný síly, tudíž slíbil, že bude hrát jako o život.

Dopadlo to dobře. Koncert byl jeden z nejkrásnějších v dějinách našeho sborového zpívání a posluchači byli nadšení. Představte si, že nikdo nic nepoznal a prý byla slyšet jasná angličtina...

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

Tak to vidíte. Zpívání je nejen radost, ale někdy i velké dobrodružství!

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

60 VÝLETŮ ZA STÁTNOSTÍ

28.5.2018 REFLEX SPECIÁL str. 68 Zastavení šesté
ANDREJ HALADA, ZDENĚK VACEK A DAN HRUBÝ

NA NÁSLEDUJÍCÍCH STRANÁCH NABÍZÍME TIPY NA JARNÍ A LETNÍ VÝLETY DO MÍST, KTERÁ JSOU NA ČESKÉM A MORAVSKÉM ÚZEMÍ BEZPROSTŘEDNĚ SPJATA S ÉTOSEM NOVĚ BUDOVANÉ VLASTI – ČESKOSLOVENSKÉ PRVNÍ REPUBLIKY. 1 OSUDOVÝ BYT MASARYKOVÝCH

Vraťme se do prvních měsíců světové války, jež měla přinést českému národu samostatnost. „Byl prosinec roku 1914. Den byl šedivý a vážný. Vyprovázela jsem otce a Olinku při jejich odchodu z vlasti do světa. Šli jsme Kounicovou (dnes Mickiewiczovou – pozn. red.) ulicí, u Bílkovy vily přešli křižovatku k baště sv. Jiří a zastavili se před Kramářovou vilou. Políbila jsem drahého otce. S Olinkou jsme se pevně objaly,“ vzpomínala později Alice Masaryková. Sama zůstala s matkou a bratry v Čechách. Otec s Olgou odjeli, aby započali v zahraničí boj za samostatné Československo. Sugestivní cestu, jak ji Alice Masaryková popisuje, si lze snadno představit a projít ještě dnes. Mnoho se tu od té doby nezměnilo.

Rodina Masarykových se do vily magistrátního úředníka a rodinného přítele Josefa Groha (Mickiewiczova 239/13) nastěhovala v létě 1911. Dům navrhl architekt Jan Kotěra. A reliéf Libuše na něm je dílem Stanislava Suchardy. S Masarykovými se při stavbě domu předem počítalo. Jejich čtyřpokojevý byt vznikl v prvním patře – a pod pracovní nechal architekt Kotěra zesílit podlahu, aby unesla velkou profesorskou knihovnu. „Masarykovi se chodili dívat, jak práce pokračují. Zvláště se jim líbila velká okna na jih s výhledem na Letohrádek královny Anny. A byl to jejich první byt, kde se svítilo elektrinou,“ vypravuje ve své vynikající knize Deset pražských bytů rodiny Masarykových Josef Tichý. Ale zpět do časů první světové války a Masarykovy emigrace. Jan rukuje do armády a Herbert v březnu 1915 nečekaně umírá, když se nakazí tyfem od válečných uprchlíků z Haliče, jimž nosí jídlo. Alice vyučuje na holešovickém lyceu a záhy je uvězněna. Stane se tak s nechtěnou ironií dějin 28. října 1915. Na den přesně o tři roky později bude vyhlášena Československá republika.

Osud Alice je krajně nejistý. Hrozí jí nejvyšší trest. „Odchod manžela a Olgy, narukování Jana, smrt Herberta, uvěznění Alice, to by byla životní zkouška i pro jedince v té nejlepší fyzické a psychické kondici. A v té paní Masaryková v posledních letech právě nebyla. K tomu od 3. srpna 1915 až do příštího roku výslechy a domovní prohlídky. Navíc v době Alicina uvěznění úplné osamocení bez možnosti podělit se s někým blízkým o tak závažné problémy. A věčný nedostatek peněz,“ popisuje situaci Charlotty Masarykové, zatížené neblahou psychickou dispozicí po předcích, Josef Tichý. Jakkoli byla Alice v létě 1916 z vězení propuštěna, upadla začátkem roku 1918 Charlotta Garrigue Masaryková do hluboké krize, byla shledána duševně chorou, zbavena svéprávnosti a hospitalizována nejprve v podolském, poté ve veleslavínském sanatoriu. V Kounicově, dnes Mickiewiczově ulici žila rodina do prosince 1918. Na domě, ve kterém Masarykovi žili, byla v roce 1925 umístěna busta této výjimečné ženy z bílého mramoru (autorem je Vojtěch Sucharda, bratr slavnějšího Stanislava) a pamětní nápis. Začíná slovy: „Zde žila a trpěla Ch. Garrigue Masaryková, Američanka rodem, Češka duchem...“

Zemřela v květnu 1923. Další adresou TGM a jeho rodiny se stal na základě rozhodnutí Národního shromáždění Pražský hrad. Z dnešního pohledu se to zdá celkem přirozené a samozřejmé. Opak je však pravdou. Představitelé republik vyhlášených na troskách monarchií dávali obvykle najevo přinejmenším formální diskontinuitu, nikoli návaznost na staré pořádky – TGM byl však od počátku vnímán nejen veřejností, ale i politickou reprezentací bezmála jako český král (i proto, že František Josef I. se jím oficiálně nikdy nestal, když na nátlak českých Němců nepodstoupil korunovační ceremoniál) a toto neformální postavení českým prezidentům zůstalo v mnohém dodnes. To, že prezident republiky sídlí na Hradě, tak nepřijde nikomu divné a vlastně ani nepatřičné.

První tzv. prozatímní byt prezidenta se nalézal v západním výběžku jižního křídla Nového paláce. Pro lepší představu – přímo naproti Masarykově soše, která od roku 2000 stojí na Hradčanském náměstí.

Tady bydlel prezident s dcerou Alicí pět let. Během této doby byl příbytek rozšířen podle plánů architekta Josipa (Jože) Plečnika do celého druhého patra jižního křídla Nového paláce. Vstupovalo se do něj po schodišti ze třetího hradního nádvoří (pod přístřeškem naproti katedrále).

Po roce 1948 byl Masarykův byt z velké části zničen. Zbyly z něj pouze dvě nebo tři místnosti (Zelený a Harfový salón), včetně Masarykovy pracovny, v níž měl prezident na sedmdesát tisíc knih.

2 LÁNY

Lánský zámek nesmí ve výběru míst spojených s první republikou, s naší státností, chybět. Lány budou už asi navěky spojeny s Masarykem a Masaryk s nimi. Ať už se dnes po zámeckém parku procházejí prezidenti jakéhokoli ražení... Nebuďme přísní, ale řekněme si to rovnou: do Lán by se měl jet občan České republiky alespoň jednou za život podívat stejně jako zajít na Pražský hrad. Původně renesanční, posléze barokně přestavěná budova zámku je sice pro veřejnost běžně uzavřená, ale park či unikátní dobový skleník nikoli. O hrobě Masarykových na místním hřbitově nemluvě.

3 ČAPKOVA STRŽ

Stejně jako nemůže chybět ve výčtu výletů spojených se 100 lety republiky a prvorepublikovou érou zámek Lány, nelze pominout ani stavbu sice mnohem menší, ale doslova laskavou, vyjadřující ducha svého majitele. Domek u Dobříše na Strži, v němž spisovatel Karel Čapek pobýval se svou ženou Olgou Scheinpfl ugovou od léta 1935 až do své smrti v prosinci 1938. Jen tři roky života – a přece zůstávají stavba i její okolí s jeho jménem už navždy spjaty. Přijdete sem a ten decentní, vkusný duch první republiky tu cítíte. Jak milo, jak hezky, řekl by spisovatel.

4 SVATOJÁNSKÉ PROUDY

Mekka trampů první republiky, jedno z nejhezčích kaňonovitých údolí na „Velké řece“ neboli Vltavě, nad Štěchovicemi. Turistickou stezku zde vyznačil tehdy nově ustavený Klub českých turistů už roku 1889 jako svoji vůbec první trasu, oblasti se ale dostalo největší slávy za první republiky právě v souvislosti s trampskou stavbou osad nebo jednotlivých chat v různých místech. Osada Ztracená naděje – Ztracenka – byla založena již roku 1919 a podle klasika trampingu Boba Hurikána „udávala vždy tón ostatnímu trampingu. Byla a je vzorem toho, jak má vypadat osadní život.“ Trampský život se posléze proměnil v chatařský a divoké proudy spí již od roku 1944 věčným spánkem, pod klidnou hladinou štěchovického přehradního jezera.

MASARYKOVA VĚŽ SAMOSTATNOSTI U HOŘIC

Na zhruba čtyřsetmetrovém vršku nad východočeskými Hořicemi stojí rozhledna-památník připomínající prvního prezidenta, ideu samostatného státu, ale také oběti první světové války (a posléze i oběti druhé světové války). Vyhlídková věž tu měla stát už před rokem 1914, ale teprve první republika umožnila stavbu realizovat. Jak bylo v té době běžné, pro národní věc se tu často pracovalo zadarmo a se skutečným nadšením.

A co dnes? Pracovalo by se pro republiku bez nároku na honorář? Ale ano... Přece se také stavějí rozhledny díky úsilí jednotlivců, místním nadšencům...

6 PAMÁTNÍK LIPANY

Lipanský památník připomínající smutnou bitvu Čechů proti Čechům roku 1434 byl sice postaven již roku 1881, ale najdeme na něm i výrazné připomínky období po roce 1918.

Národní rada československá tu roku 1934 umístila kamennou desku s výmluvným zvoláním „Lipany výstrahou!“, roku 1928 sem Čs. obec legionářská umístila prst' z bojišť u Zborova a Doss Alta. A se svou přispěchala i **Česká obec sokolská**, na jejíž desce z roku 1919 stojí: „Co marně hodlalo století patnácté, věk dvacátý vítězně dokonil. Památce demokracie husitské na těchto polích ubité věnováno vítěznou demokracií sokolskou.“

7 PODĚBRADSKÁ KOLONÁDA

Stačí vystoupit z vlaku na nádraží Poděbrady, přejít silnici a jste v klidném, stylovém světě první republiky. Okolo lázeňské domy dané éry, které městu i místu dodávají ryzí duch modernity a svěžesti – nikoli nemoci či stáří. Jedním z malých velkých klenotů kolonády-parku je tzv. Libenského kolonáda, postavená podle návrhu poděbradského rodáka arch. Vojtěcha Kerharta v roce 1938. Ladný hříbkovitý tvar, vzdušné prosklení, jedinečná sklobetonová kopule. Stavbička, která nestárne!

8 ROZHLEDNA NA VELKÉM BLANÍKU

Mytický vrch (638 m), z něhož už tolikrát měli vyjet ozbrojenci – ale nevyjeli. Proto se z Čechů stali skeptičtí pesimisté? Lze takto vysvětlit jisté sklony české národní duše?

Ne tak docela, první republika nebyla ani skeptická, natož pesimistická. Zdejší rozhledna ve tvaru husitské hlásky byla naplánována na konci 30. let (původní dřevěná vyhlídka se roku 1936 zřítily),

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

realizace ale došla až roku 1940 a otevřena byla v roce 1941. Přesto tenhle dřevěný husita patří právě do prvorepublikové éry, nikoli té temné, protektorátní. Výšlap z parkoviště stojí za to, zvládnou ho i děti.

9 POSÁZAVSKÁ STEZKA A TRAMPSKÉ CHATY

„Zlatá řeka“, tak překřtili trampové v meziválečné době řeku Sázavu. V letech 1914–1924 vybudoval Klub českých turistů po jejím levém břehu pěší stezku, kterou bylo možné jít podél řeky z Kamenného Přívozu až do Pikovic. Dodnes je to krásných sedm kilometrů pěšky (pro zdatnější bikery i na kole), s několika výstavními vyhlídkami jak na řeku, tak na tramskou architekturu. Při cestě nechybí ani častá výbava tramských osad: plocha na volejbal či nohejbal.

10 PLOVÁRNA SENOHRABY / ZLENICE

Která plovárna připomíná nejvíce tu z Vančurova Rozmarného léta, půvabné „smavé“ novelky z roku 1926? Menzelův film z roku 1967 se točil ve Veselí nad Lužnicí, Vančura sám bydlel na Zbraslavi, ale kousek té pravé rozmarnovské plovárenské atmosféry má také jez a „říční lázně“ na Sázavě u středočeských Zlenic. Či spíše Senohrab, jež jsou sice o kousek dál, ale na té správné straně řeky – přes kterou jezdí přívoz. Koupalo se tu už v 19. století, ale lázně vznikly v roce 1920.

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

V Čejkovicích začali opravovat zřícenou střechu Masarykova domku. Muzeum je pro turisty uzavřené

28.5.2018 ct24.cz str. 00 Regiony

spickovap

V Čejkovicích na Hodonínsku začali opravovat střechu domku, ve kterém bydlel Tomáš Garrigue Masaryk. Střecha se propadla v pátek večer, podle statika pravděpodobně kvůli stáří objektu. Poničená je ale jen střecha, expozice v domě zůstala nepoškozená. Muzeum bude ale pro turisty uzavřené pravděpodobně několik týdnů.

Střecha domu, ve kterém Masaryk v letech 1856–61 žil, se zřítíla v pátek večer. Podle prvotních odhadů statika kvůli stáří objektu. „Po celou noc hlídali na místě dobrovolní hasiči a druhý den ráno statik zkontroloval celý objekt,“ řekl mluvčí hasičů Jan Dvořák. Pak teprve mohli začít s prací pokrývači.

Poničené jsou především střešní krovy. Strop ale narušený není. Expozice, která přibližuje život Masaryka, tak zůstala v pořádku. Ta byla doposud přístupná vždy po předchozí domluvě u místní tělovýchovné jednoty **Sokol** Čejkovice, které objekt patří.

Práce na rozebírání střechy potvrzují minimálně tři dny. Místo je tak pro návštěvníky zatím uzavřené. „Už jenom kvůli turistům se budeme snažit co nejrychleji to dát do pořádku tak, aby domek byl znovu přístupný,“ řekl správce budovy Zdeněk Pazderka. Další opravy na budově nejsou podle statika nutné.
